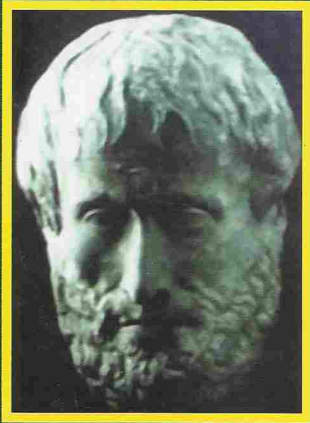

شعري ازم

(بو طيقا.....ارسطو)

رجا نكار
اے آر داڊ

بلوچستان اكيڊمي تربت

بلوچستان اكيڊمي تربت

کتاب و نام شعراء ازم
نڈکار ارسطو
رجا نڈکار اسے آرداد
کیوزر عومر کتا
سال جولائی 2009
بہا 70/- لکھدار
شکار بلوچستان اکیڈمی تربت

نامدات

بلوچستان مزین شہد ربر جاہء

بلوچی بھرء نو در برانی نامء

منی پیش دانک

”لوچہ کاری و ازم“ (بوطیقا) ہمیش انت پھک ٹنسی و پد شے دیم و انت۔ رجا تک کلگ سکس گرائیں کارے۔ آہم پد الرطو و ”بوطیقا“ چد و مشکل تر انت۔ یکے و زانشی و نگدی کتابے کسان و چہ کسائیں رو و کپ خیال کلگ کپ انت پر چاکہ کسانیں گتے و اے کپ و اکپ بوھک و چہ اسل گپ وتی بزانت و ہلاک کت۔

”بوطیقا“ و رجا تک و وحد و منی دیم و عزیز احمد و ”فن شاعری“ و اید و اکثر جیل جالبی و ”بوطیقا“ و ٹنس الرحمن فاروقی و ”شعریات“ ہم اپریگ انت۔ چہ اشان جالبی و تر پٹس ”بوطیقا“ آسان انت و آدوھتاں چہ ٹنس الرحمن و ”شعریات“ مگر ان و مشکل انت بے منی و و ہمیشی و بستا رکیتر انت پیہکا یکے و آردایر نند و شرگداری زانش و وانند گے مردے۔ اشی و ما چہ آئی و جیشا تک و کتاباں چہ گندیں۔ عزیز احمد کلشن و مردم انت جالبی چہ گردی شرگدار انت اے دوئیں چہ شعر و ازم و زاگ و چست و امیراں چہ درد انت پیہکا باز بر و من آہری

مکک چہ فاروقی و زریگ پیش دانک من عزیز احمد و پٹس زریگ کہ ”بوطیقا“ و راجہ پتری چہ درد و بستا و بابت و مارا نو ان سرید کت پٹس جسے ہاتر اتریگ کہ اے وت زانشی جیشا تک چہ منی مانگد و لچہ کاری و بازیں چیزے و سرید بیت کنیں۔ باید و ہمیش ات کہ من بوطیقا و تریگ و بدل و اشی و گیش و گیار و بزانت ایم و بہ آور تیں بے اے کار و یگا یکن و آسان نہ انت بکندے دیم و ر و انجیں کارے بہ کتاں۔ من رجا تک و آزاتیں تب و بدل و ندکار و رجا نکار و درشان رنگ (اسلوب) و زاگ و تریگ و لوٹو کاں پیہکا باز بر و دانو کاں پہ اے کار چہ دستریں جنبا لے کاریت بے اسل رجا تک و لوٹ ہمیش انت بکندے آزاتیں رجا تک انچو مشکل مد بیت بے ادع دستریں زور اکی اے بیت کہ اسل رجا نکار و نویدنگ و کوکھ و ریک و کار لچچ پست نہ پندت۔ ہر کجا کہ شاشی و بزانت پوھ نہ بیت گزاشی و معنا ات انت کہ من سرید پیہکاں۔ کلکس اے کپ و دل و عیارات کہ شاشی بوطیقا و دانگ و ات کہ ازل و چوت سرجم و رجم نہ انت و عھا زبان و مردماں جسے نہ زاگ و اشی و ہزاراں و کہ معنا کیشک انت کہ آوت اسرطو و دل و نیپگ انت۔

رجا نکار

اے آرداد

16/3/2008

عزیز احمد و پیش دانک

1-

ارسطو ”لچے کاریء ازم“ یا ”بوطیقا“ء تئیس دنیاء حواریں کے ہم یورپ و
لہذا کی شرگداریء سر اولی کتاب انت۔ بکندے چریشی ابیدہم کہ کتابے غ دنیاء
شرگداری غ لہذا ایک ہفتہ وئی ہنگ وڑپ انگ۔ ہر زمانگے غ یار اے کہ ارسطو
ہب زانش من ات اے کتاب ہم آسانی کتابے سر پد بوت۔ چو کہ آسانی
کتابانی گیش غ گوار کنگ بیت غ سورت غ نشانی رہند گیشنگ بنت۔ ارسطو
اے کتاب غ گرائیں روانی یا نا گیشنگیں لہذا کی گیشنگ غ معنا کنگ غ پو پترانی دپتر
سیاہ کنگ بوت۔ وئیں گپ ایش انت کہ بکندے دگ ہم شرگداری کتابے غ چانچو
رویں برا انت غ معنا کنگ بوت۔ (بزاں انچو اے کتاب غ چر کنگ بوتگ مشکل
انت دگ چوئیں کتابے بیت) چہ اشی ہنچ رویں آسر کنگ بوت، ہنچ ارسطو
اے چنگ غ وائیں کتابے چر کنگ بوتگ۔

شعر ازم

اے کتاب ارسطو یونانی لچے کاریء یونانی کسانک غ بابت غ ہیشنگ بلے روا پرند
رور کنگ غ پوت غ سوج غ سرانی دپترے زانگ غ بازیں ردی اش کنگ۔ چریشی
ابیدہم ارسطو کتاب وئی بازیں شریانی منت غ بلے ورو انت۔

شرگداری، گیش لکشی شرگداری یک انچیں چیزے کہ اشی غ در اہیں پھنا تانی
ھیال دارگ، ارسطو غ کارات۔ ارسطو پد غ در اہیں گنگد کاراں وئی ہیال غ لیکہ
دیم غ آورت انت، یا بند گرائی لیکہ اش گیکان کت انت۔ بلے رنکس سر جین
تران غ اے رنکس دیل عصر غ کس غ کد رنہ رست۔ ہنچ سو چکار مرچی ہم ہنچ
سو چکار انت۔ ارسطو اے کتاب، اودہ کہ آئی غ وئی کتاب غ ہب زانش غ کپ
کیت آئی غ ہب زانش پکر غ لیکہانی دیم غ اے کسانیں بستارے داریت۔ بلے
گپ کہ لہذا ایک شرگداریء ازم غ کیت مرچی ہم دگ کہ کتابے ارسطو ”بوطیقا“ غ
چاہ غ نہ گپت۔

2-

زبان زانتی غ اے جیمہ دہ را داں ہدے غ گیشنگ کہ (ناچ، زیر عسکاری غ
سنگ تراشی لچے کاری غ شرگداریء چر کوہتر انت۔ اگاں چہ ہے ازم و
زندمانی غ شرگداری انت۔ پرچاکہ ازم ساج غ (ناچ، زیر، سنگ تراشی) لچے
کاری غ بندت ماحری غ نیکارای رساں چہ چنگ۔ بلے شرگداری ازم ساج غ لچے
کاری غ سر کنگ غ گوں دسر غ ودی بوتگ۔ دھدے چیزے چہ پیداور بیت گڑ ایک
رہندے ہم آئی غ کسان کنگ غ حاتراودی بیت (بزاں چیزے کہ پیداک بیت

شعر ازم

وئی ارزشت و گیشنگ و رھبند و عوت کاریت۔

یونانی پتہ کاری و کسماک و ہنداء و چہ شرگداری داب و رھبند ہست
انت، اگاں چہ ہنداء و اشائی جو انہیں و زانشی رنگے نہ بولگ۔ چوکہ ناگویشگ و
اتھل کہ ارطو و کتاب اے ازم و درگت و (شرگداری و) یورپ و اولی کتاب
انت۔ پراحم اشی و چہ سر یونانی لبر انک و شرگداری و اشارگ وانگ بہ بنت گزا
مردم بے گچ نہ بیت۔ اسے رنگیں کوھیں (کوھن ترپ) شرگداری اشارگ ہومر و
”الیڈ“ صوفی بھر و دست کپ ابت۔ ہومر آتلاہ بچیں کش و قویپ و کت کہ
ہی فیس ئے (HEPHAESTUS) اسپرے و سر و اڈسنگ انت، اسپر و
سر و ہر کار و نگار رنگیں زمین و کش کش انگ ات۔ ہومر اشی و چوش درانگاز
کت ”نگار و پشت و زمین و رنگ سیاہ ات، ہمازین و رنگ و کہ نگار بولگ
ات، اگاں چہ اسے درام نگہ و کارات۔ اسے آئی و ازم و رنگیں خوات“ اسے
گپ و تہ و شرگداری سپت پروفیسر برنارڈ بوزاکنے (Bernard
Bosanauet) باز ترپ رنگ و گیشنگ۔ اسے گپ و تہ و یونانی پتہ کار و
ایوک نہ ہر کاری ازم و یونانی گویشگ انت، بلیکس شین مازی و گرانی و ساہم
دائنگ۔ اسے اشارگ و انہیں ازمے و نیمگ ات کہ پتہ کاری و چہ
جتا انت۔ بلے پتہ کاری و درگت و پتہ کاری و اشارگ اوں مارا ہومر و دوی
کتاب اوڈی (Odyssey) و چہ رس ابت ”آچاکیں گوشتہ
دیو و روس و بیارات کہ ہدا آئی و چوش سوت گویشگ و داد بکشاگ کس و نہ

بکشاگتے۔ ہمارنگ و دل گوشت لے ہمارنگ و گوشت و مردمان و ش
کت“ (اوڈی سی، ہشتی بھر)

اشی و شرگداری اشارگ اپش انت، پتہ کار و گوشتہ و را پچاک گوشتک و سوت
گشی و راہد اوں داے زانگ و سوت گنگ و لوٹ ہمے گوشتک کہ چرشی مردم
و ش بہ بنت۔ ارطو و تہ و ہم پتہ کاری و یک مزین لوٹ و ش سرنگ ابت
(و ش دیگ ابت۔)

اوڈی و اسے بھر و پتہ کاری و دگہم اگدھے و نیمگ و اشارگ کت۔ پتہ
کار و اگدھ ہمیش انت کہ ہرچی آدرشان کت ”راست“ ہم بہ بیت۔ ”اگاں
توسن و اسے (کہ) و راست و راست بہ گوش وے گول گزاسن درامیں مردمانی
دیم و شہادت کاران کہ ہدا و ترا سوت گنگ وے۔ ہمے ایماں حزن و بکشاگ“۔

یونان و کسماک یونانی تہ و ہم شرگداری بارشت باز بولگ۔ ہمے کسماک یونانی
ارطو و دم بہ پتہ مسال داگ اشاں چہ پوری پے ڈیز (EURIPIDES
) و کتابانی درشان رھبند و پدے آئی و شرگداری لیکہ و ارستو
فیئر (ARISTOPHANESE) و وئی کسماک ”پنگل“ و تہ و یونانی و
درانگاز کت۔ ارستو فیئر و پوری پے ڈیز اسکائی لس (AESEHKYLUS) و
اچاچیں گپے بٹنگ۔ اسے گپ و تہ و اسکائی لس اسے اچاچیں لیکہ و بھیکری و
انت کہ پتہ کاری و زبان ہمر و بیکلیں زبان و چہ جتا بہ بیت (کے کش و کم گنگ و پد
ارطو و ہمے من انگ) پوری پے ڈیز و پیکہ چرشی جتا انت۔ و رڈ سورھ و چہ ہزار

سال پیر آئی عکسا ک و کارست ہر و چکیں زبان و گپ جن انت۔ پیٹکا اسنو
فیئر و پوری پے و زبانی اے گپ ہٹنگ انت۔

”من تلو و سرا حمایز اں دیم و کاران و گوشتاں کہ ہر و چکیں زندہ چہ گین کریم
انت“

”مارا کو (لس) مردمانی زبان و گپ جنگ و بل انت“۔

”من وئی ازم و چیک و گپ و تران، سہد و ساہوار کریم و مردماناں سکین دانگ کہ
آچہر انت و شری و سرا چار و پکار کن انت، و پدا وئی لوگانی کار و روزگار و گر و دار و
بکن انت“

افلاطون و پچہ کاری و کوریں سیادی ہے۔ یکے و افلاطون و مزین جہرگ و تیا و
رند پچہ کاراناں وئی راجداری و چہ در رنگ۔ دوئی تیمک و ”گپت و افلاطون“ و تہ و
آئی و در شان رھند، درانگاری رپک، شین، مسال، درادھ ہر رنگ و پچہ کاری و ازم و
گول ہمرگ و انت کہ اسلو و اثناں بے رنگ و وریاں پچہ کاری و نام دانگ۔

افلاطون و گپتاں چہ چار و تھیں ہٹھا کہ انت کہ شرگداری و گول کہ باز سیادی کن
انت۔ اے کسانیں ہٹھا کہ و تہ ماے سیادی و گپ و دراج کش کہ تہ کنیں بہت
انچا ہیں ترانے کہ کنیں۔

1۔ اثانی و و در ستاں چہ ارزشت داریں گپت (Symposium) یا ”گپت و
ترانی مجلس“ انت۔ اثانی و راتیں ہٹک ہر و رنگ و داب و بارہ انت، چو کہ ہر و

لہر ایک و پچہ کاری و گول نہ سندیں سیادی ہے ہست، ہمیشکا اثانی و ہم جاھے نہ
جاھے باوست بیت۔ گپ و تران و تہ و کے باز شہر اثانی و کسا نک نہیں۔ ارشو
فیئر و اکا تھاں ہم ہمر زور انت۔ افلاطون و اے گپ و تران و تہ و اکا تھاں گوشت کہ
اشک و حد ایک ہر و، اتان، دار، دلا و و زانندگے نہ انت بلکین پچہ کارے ہم
ہست، و پچہ کارانی پیدا گ کنک انت، اشک و حد اہر کارے و شرگی و چست و
ایرانی ساچست کار انت۔ آھر و افلاطون ستر ا و چد وئی کپ و کشین بیت گوشت
کہ یک ناراست و الباریں زہتکاریں جنیاد وے (DIOTIMA) زبان و
گوشت۔ اے و یوٹی (DIOTIMA) حمانت کہ جزیں پچہ کار ہولڈر لں و پچہ
کاری و دوستدار انت، اقبال و اثانی و بابت و چو گوشتک

مکالمات افلاطون نہ لکھ سکی لیکن

اس کے شعلے سے ٹوٹا شرار افلاطون

پچہ کاری و بار و ستر ا و اے گپ و گوشت، ”کثیریں ساچست، یا تہ و پچہ
ہست بوہگ پچہ کاری انت و در حسین ازم ساچانی ہتر کار پچہ کار یا پیدا گ کنک
انت“ (بزاں خالق انت) ایک ہے گپ ہب زانی گپ و تران زانی و و
شرگداری و تیمک و اشار گت، بے بند و اے اشک و ساڑا گول ہمرگ و
انت و سکین کسانیں ارزشتے داریت، ہوں سرا نک اے گپ کہ افلاطون اے ہب
زانی گپ و تران و در حسین دیا و لہر ایک و رود رنگ و در بند و اشکی و یا کسا پچہ
کاری و سر و مزین اسرے کپت اثانی و گول مے اسل ہٹک و چہ سیادی نیست۔

2۔ ایک دگہ کہتے "فیڈرس" (Phaedrus) کہ سقراط نے پیام دے کر ان کے گوں
ہم کو بچاؤ۔

گپ و تران و دو نیک انت و دوہینائی یک دوہیک گوں زیریں سیادی یے
نیت۔ یک پیکے اشک و رنگ و داب و بابت انت چرشی اے گپت "سپویم" و
گوں جنگیں سیادی یے کت، دوی زبان و کارمرز گپت و تران و سقراط و ہارو و
انت۔ افلاطون سقراط و زبان و گونک و چارزات و گوشت (1) ہیکمری (2) گپت
(یادریک) (3) پچہ کاری (4) اشک، اشانی و پچہ کاری و آئی و پیشکار گونک
گوشت کسے آمد و مالی گونک انت کہ آھاں پچہ کاری و زالیوس ہدائی گواتے سرا
بیت۔ اے زالیوس ہدا نازرک و زہیں ارواھے و سقراط و آھاں بیت و
دیکسی گونک یے دوی کت و اے رنگ و پچہ آھاں زیریں و اے دگرنگائی شعر
گوشت و برایت۔ اے پچہ و دوی ہر و سقراط و گوشت و زانت و ستا کنگ
بوتک، گوشت و زانت و ستریں شرتھے ایرک کنگ بوتک کہ گپت کونک
ہر چیز و کہ گپت و جنت آئی و ہارو و سر پد و زانت و بیت ایک ہک یارائی و
زانت مردمان سکین دیک و از م و سوج و نہ دت لے ہک و پچہ بوتک راتیں
معنا و سکین نہ دت۔ سقراط انت کہ گوشت و دیک (تران کونک) دتی اشک و
ارواہ و چست و ایراں پچہ آشتا بہ بیت و اے ہم بہ زانت کہ کے چپچہ
زانت۔ چشتا ک، مات گیری و پچہ کنگیں ارزشتہ داریت۔ بت کٹی و داب و
چشتا ک مدام چپ و بے توار بیت۔ گوشتا ک مردماں آھاں دوست و پچہ پوھ و

سر پد کت بلے آشتا ک کہ دل و لوہ و سر آتش بیت دگرے بیت پچہ آشتا و
انجیں زندگیں لہرے کہ ساعد اے۔ و پچہ کیں لہر ایک آئی و پچہ بیت۔ زبان
گوں سال گپت جنو کیں شمرانت گوشتا ک دیک و پچہ شرتزانت بلے پچہ کار
گوشتا ک دیک یارو بیت زانت آکاں ہک و سقراط و انگلیائی بن ہشت و ایرکین
انت گوارہ شعر انت گوشتا ک بیت۔ آھر ی ہر پیشکار زبان و انت کہ آرا جدار و
تد و افلاطون و گشتن و چپ سا بیت اے گپت و سقراط و پچہ کارائی سرا پچہ بان نہ
انت۔

3۔ افلاطون و دگر پچہ کہ آئی و سیادی گونک گندے کے باز ہست کرتے ٹی
لس (Cratylus) انت۔ افلاطون و سقراط و زبان زانتی و بنا کاری
بوتک و ات و زبان و بن و ہر و ہب و ہل گیش یوھاں ات انت لہر و
بندت، ساچشت و آئی و ہر و باگ و بابت و افلاطون و سقراط و دوہینائی لیکہ ایک
را جپد پتری ارزشتہ داریت۔ پچہ کار کوں زبان و زانت و باز دیکرو
کرتک۔ افلاطون و اے گپت گیش زبان و زانت و بابت۔ انت۔ افلاطون اے
ھیال و منوک انت کہ لہر و توارائی پد گیری و کت و پچہ کٹی نمانائی ہے رنگ و بنا کاری
پچہ۔ پد ریں گپے کہ کونیں پوکار و چرے گپت و سرا کندیات۔ پچہ چاک و بیدے
چندر سساعد ارائی یا چندیں حدائی نادرگائی نام باز کہ نام سساعد ارائی یا چنرائی توارائی
شور و پد گیری و کن انت۔ بلے افلاطون و اے گپت و من بیت کہ ایک دوی توارائی
پد گیری و پچہ زبان از کنگ نہ بیت و پچہ سساعد رھند و راہ و کار رھند ان صم زبان و بنا و

روم و جاھے گچک و مردم تواری منت و ایوک تواری پی گیری و نہ کنٹ بلکس
ھیالانی هم پی گیری و کنٹ۔

ارسطو و قی کتاب و لبر کھر کرنگ انت و لبر و بارو و گپ جنگ آے حساب و
جنا نت کرائی و لبر و پیداک بیگ و بنات و سراچ و منشا نک و داتگ بلکس لبرانی
بازیں رنگ و زائے گیشینگ و لبر و کای و رد و آھانی کار مرگ و سرا تران
کرنگ۔ ماسے گپ و اتیں کہ یورپ و آزما نگ و زبان و بن رھند زانی و زبان
زانی نوک گوٹو و ات انت۔ بکندے هندوستان اشال دیردی کرنگ ات بلے
یورپ و یونان و نوک اے ازما سر و شاھ کشکی ات۔ کس ملر و لیسرن پیچھ ہزار
سال و پیداک بوت انت۔

4۔ افلاطون و جاری گپت کہ نگد و گوں کے بازیادی کنٹ ایون (Ion)۔ انز۔ ایون
بن اصل و گوشتدھے یادستان گوشے۔ ستر اٹی ویش آئی و ازم و بارو و تران کنٹ و
لپہ کاری و درگت و قی ہیالانی درا نگازی و کنٹ۔ ستر اٹی و گوش ایٹ کہ جو اتیں
لپہ کاری و زانگ و تپانگ و پن و ش و ہرائیں لپہ کاری و زانگ و دانگ ہم ملی
انت۔ لپہ کاری یکتا ہیں ارشے درایت و شرع ہرائیں دو ہیں داب و لپہ کاری و
در جنگ و تپانگ و کیو کیے۔

در تیں و دل و تلکس لپہ کاری و بارو و افلاطون ستر اٹی و زانی ہسے گپ و گوش ایٹ
کہ پیسر و شرع ابولیس ہدا و ملک و لپہ کارانی دل و ایرندایت و پد و ہسے دل و
نکسین و چا و کہ بازیں مردے دتی تیک و دگوش کنٹ۔ چو کہ لپہ کار و در تیب و

منت و تیس انت، گوکی و رھندانی بندیک نہ بنت و شکا ایک رنکس لپہ کاری کن
انت۔ ویش لپہ مردم و قی ہدانی مژ نہ بنت بلکس ہدا و ساچست و سوگت
بنت۔ (بزا و ویش لپہ و شاعر و جمر و ت سسا ساج نہ کنٹ۔ بلکس ہدا و تیک و چہ
آئی و گپت بیت) لپہ کارایوک ہدایانی گو شکس پرمان و درا نگازیت۔ ایش ات
انت لپہ کاری و نگد و رد و افلاطون و گشن کراے چاریں پستانی تہ و کوکج چنگ
انت حما گپ کہ زورت و با شکس کرت انت ایشانی تہ و ہر یکے و دوی و گوں ایوک
انجیادی انت کہ اشال چہ ہر یکے و افلاطون و ہب زانی و انچاھیں بندیکے و گوں
یک بیت کنٹ۔ و اشال چہ بیان و در شانے دوی و چپ نہ انت۔

بلکس اے دراہ (آئی و گپ) ہسے تب و تیک و اشارگ کن انت کہ شرع و جبرگ
یک ہسے گوکی یے ایش و تیکن ہدائی جبرگے و ساچست انت۔ لپہ کاری و
ملک و ہدا و قی و رکیب و مردماں سر کن انت۔ لپہ کاری و بن ہشت و ہک و راتی و
سرا بہیت۔

”ریاست“ و تہ و افلاطون و لپہ کارانی مپت کے جتاھیں گالوارے و کرنگ (مالے
گیال و مپار و اد و نہ تیں کہ ”ریاست“ و رد و تریک یونگ) مردمانی نز و افلاطون و
گپ ہا انت کہ آئی و ”ریاست“ و تہ و لپہ کارانی بات و گوشک انت؟ و پستانی
(مکالمات افلاطون) تہ و آئی و کہ گپ گوشک آئی و تیک و کس و جو ان و گوش نہ
داتگ۔ پد اھم افلاطون و ”راجداری و لپہ کاراں پہ جاہ نیست۔ بلے اے کتاب و
افلاطون و دیم و یونان و لپہ کارانت کہ آھانی گپار و گال و روگ و چہ پڑ انت چہ

شہزاد ایدرپاشا کی تہذیب و انعام میں پیش کردہ کار و خیال غور و فکر کا نتیجہ تھا۔ اس کی عکاسی شہزادہ
سکندر اور دیگر عزیزان پر انتہائی بے بہہ ہمیش انت کہ کچھ کار و چہرہ رکھا۔ سزاوارتہ

مشتاق و عاشق و نیکو نامی نوک (بہشت سا چاند) و زمانک و وہد (نوازانت) و کینک (پس
و اندر) و ملائک (کچھ کاری کچھ کارانی سر) و ہشت (کچھ انت) و انت (کچھ کاری و
کیشتر) و منوک (الفاظوں) و گپ (و دور و دم) و آدرت (پیشانی شریز) و دور
و رنپ (سندنی نیک) و انت (سندنی) و یک (نیک) و الفاظوں و عزت (ہم راہ کرت) و اسے گپ
ہم گیشنت (کہ الفاظوں) و آچھ (کارانی) و مرا (ایراد) و گپ (کہ آہانی) و کچھ (کاری) و دو (کہ
بیت) و شملین (حد امانی) و دو (گپ) و قلیب (و چہ) و چکار (و رنچ) و بیت۔

افلاطون نے پھر کوری عروہ ہرچ گئے کہ جنگ آتشک و شاک انت، غرہ بند و مشکلی نہ
گزنت، پدا آلچہ کاری عرچ گیشتر حک، راتی، ارواہ، ہیر، شرگری عر ہمیشانی گیش ع
گیو ار عر عر عر انت۔

پہتانی سے یاد کر جاہے کہ وحدے لپے کاریء گپت ء کنت اچکلیں ارزشتے نہ وقت (براں ردع ءائی ءام ء گپت ءو چویش بستارے نہ نہذمت نے) بلے ارسطو نے ایک حرج ء لپے کاری ء بابت ء کتابے ہشک ملیکس لپے کاری ء سرتزی ءو شتریں ارزشت ء بستارے دانگ۔ وقی کتاب ء دیہ ء آئی ءو گر ہیکے سرنہ کشیک الیوک لپے کاری ء گپت جنگ۔ رنگ ءو ردع ہم الفاطلون ء اے جو نیلں نوذربوئی ءو وجہ ء چہ گستاخیں راہے گئیں کرتک ءائی ءو نگدی، جہدیاں سرائ الفاطلون ء ”پہتانی“ رنگ ء

نکلتش نیست۔ ”وئی ”بوطیقہ“ آئے آگپتناں بے دریاء بے زمین چنے کار
گوشت۔ ”ریاست“ عہدہ افلاطون ء ہما لچہ کارانی سرا ایراد پتک ارطو ء
کتب ء ہیشینا تو یس کرنگ۔ نگد ء وگاں ارطو ء افلاطون ء چرانت ء نپ
زنگ چائی ء گوشتک، یازبان ء راست ء گوشتاں چناناں لکیں آئے بنکی زان ء
چہ۔ واناواں چہ کس ء ہم گوں افلاطون ء دوستی یے هست آزان انت کہ آسانی
جھانے ء منوک انت۔ چیزانی اسل ہے مسای دنا ء انت ء چیزانی ایوک ہرایتیں
پدگیرے اسل ے لکیتیں دنا ء درایت۔ اے دنا ء زندمانی مثالی دنا ء ء زندمانی ء
پدگیری انت ہے لہز پدگیری ء سرا (کیگان، نقل، جھگیر) ارطو ء کتبی ء بنید
ارکرنگ (بے اے بلوچی رجا ک ء دنا ء نقل ء رجا ک جھگیر یا جھگیر ء معتا ء
کنگ چنگ پرچا کہ یونانی زبان ء شی ء برانت نمندگی ہم هست انت۔ لکیں
ارطو براہ ء اے کتب ء عہدہ گرگان ء نقل ء عبد ء جھگیر ء لہز ء کارم دکت۔

یونان لمز (Mimesis) ء افلاطون رواج کچھیں برانت ء کارمزدکت اشی ءتء
اگاں گرگان ء برانت درساں چدم غمء نانت بلے کشتیرں جاہ ءھے معناباز ءز
ہا برانت ء زریگ بلے باز جاہ ء آگیگان ء چ زیات جما گیری ء (نمائندگی) یا
برانت ء زیریت ءے۔ ہندو ء یونان لمز (Mimesis) ء باز معنا
توک ء تلاماں اشی ء معنا گرگان کنگ (نقل کرنا) جما گیری کنگ (نمائندگی
کرنا) گوچک ء اشارر گنگ ہمدم ء کایت ہشکامں اسے رجا نک ءتء باز جاہ ء
پد گیری، گرگان، جما گیری اورنگ اشی ء واکہ ہم نقل ء (Mimesis) ء معنا ء

بجارت۔ (رجزکار)

پہگیری و زانی ہیل آئی و افلاطون و چہ بدل رنگ و لچہ کاری و گوں ہمگرنج کرتگ۔ چونکہ افلاطون و شیت کہ اے دنیا سالی دنیائے و پدگیری انت۔ ہے رنگ و ارطو و گنگ ہمیش انت کہ لچہ کاری لہرائی کک و حماد و انسانانی کرد و کار و گیگان انت۔ ارطو و بنگ و سر حال و تہ و مسالی دنیا و نہ جاہست نہ جواز۔ افلاطون و وتی راجداری و لچہ کاری و پیشکا نادوست کرتگ کہ آدمی گیگان و گیگان انت، ساہگ و ساہگ انت (بزاں ساہگ و شیدیم انت) ہمد اچہ اسل و باز دور انت۔ ارطو گیگان و منوک الم ہست بلے گیگان و گیگان و منوک نہ انت۔ ارطو و ہا گیگان و سر اچہ کاری و چند ایر کرتگ افلاطون و گیگان و چارگ و جنت آگیگان بلے گیگان و گیگان نہ انت۔ اے ننگی و گری ہا انت کہ افلاطون و ارطو و ہب زانتان چہ گنگ و کیت۔ بلے چاہم لچہ کاری و ”گیگان“، ٹوٹگ و تاج افلاطون و سر و انت و آئی اگل شہر و گنگ و نامداریں لیکہ و ماڈی اڑنہ کرتگ بلے پندہ ہائی و ایرتگ۔

(4) ارطو و ”بوطیقا“ اولی کتاب انت کہ لچہ کاری و ازیم و الیک لچہ کاری و ازیم و سر و تران کت۔ لچہ کاری و آئی و انسان و ذہن و آرات و دس و ادریں کرد و گوتگ و اے رود و تران کرتگ، و افلاطون و عیم و آئی و نیکراہ یا سیاست و پادند یا نیکراہ و سیاستکاری و گوں بندوک نہ کرتگ۔ ارطو و تہ و لچہ کاری مردم گری و اول پاد بندہ انت۔

شہر و ازیم

ادع نہ اے کپ و گوشگ و جاہ غ نہ من و ت و آنکلیں زانندگے سر پد ہاں کہ ارطو و اے کتاب و سر اسر جم و تران بکناں۔ ہچہ کہ اے کتاب معنا لنگ و کیشنگ بنگ ہچے راہی کیش بونگ انت کہ دگہ کیش و گیوار و لوٹ پشت نہ کپنگ۔ آسمانی کتاب و علقہ شیر و کتاباں چہ ابید لکلیں ہم دگہ کہ کتاب ہچے کیش و گیوار کنگ بونگ انچہ کہ ارطو و ”بوطیقا“ و کنگ بونگ ادا و مئے لیکہ و مراد کتاب و بکت و سر الیک کسانیں چہ تھانک و دگی و اے درگت و سر جردیں لیکہ و ارطو و گوں بندگ چتگ آہائی سرا کے کپ۔ جنگی انت۔

درستان چہ پیش ارطو و کتاب و بونگ و لیکہ و کپ کرتگ (بزاں پرچامن اے کتاب بونگ) آئی و لوٹ و لیکہ لیش انت کہ لچہ کاری و بازیں بحرانی بار و عیمیش ایت۔ درستان چہ سر آئی و لچہ کاری و توہب کرتگ و ہر نکلیں لچہ کاری و گیگان گوشگ و من (ابی ہم در تیں دنیا من ایت کہ لچہ کاری زندہ گیگان انت) چہ پیش ارطو و گیگان و وژ و بیم، ہمد و بکناں سر اتران نگ۔ اے رود آئی و چوہم گوشگ (عیشگ) کہ لچہ کاری در باب و پاد بندہ انت اشی و پدائی و دلگوش کساکی لچہ کاری و بونگ و دانگ۔ یوان و درستان چہ سر نام کشیں لچہ کاری کساکی رنگ و چتگ۔ دل ساچی و گردی و سیالی بندر و گیگان و بکت و گوں ہمگرنج انت۔ دل ساچی مردماں (انسان) گیگان و تہ و بدر پیش داریت و گردی جو اتر۔ ارطو و تہ و لچہ کاری و بندت و نیون و وانت۔ کیو و گیگان کہ بنی آدم و پھ ابری چیزے۔ ”گیگان رنگ (یا رنگ) کسانے و پھ بنی آدم و لون و تہ و تہ و گوں

شہر و ازیم

انت“ گریگان ء چہ ایک دشی نہریت۔ لکلیں چریش زانگ ء وانگ ء ہم کارگرگ بیت۔ لچہ کاری ء بندت ء دوی نیون زیر یا وزن انت۔ گریوگ ء کدگ ء بیم ء سوت گوہگ ہم نیکنی مردماں باز زیت درنگ۔ ہمے دوئیں یونانی سیکہ بوجگ ء چوئیں زانگ ء لچہ کاری ء بندت بونگ کھوئیں لچہ کاری دوونگ ء پینگ یکے ء سکیں، دوی نیکنیں۔ ہمے دوئیں زانماں چدل ساچی ء گزوی ء دروم بونگ۔ اشی پد آئی ء یونانی گزوی دل ساچی ء کسانیں ہارچہ پے ہشتک۔ بلے اے بھرے بد ء درستاں چوہا ترس بھرہا انت کہ آئی ء دل ساچی ء تو سپ کرنگ۔ دل ساچی بدیں کردانی (سیرت) گیگان انت۔ دل ساچی ء ہنکپ بدی نہ انت لکلیں کلاگی ہشتکیں بدی انت کہ نہ تو زیت نہ تہاہ کنت۔ لکلیں تورینگ ء تہاہ کنوکیں از باب ء گزوی ء پے شرانت (بزائ) ہمے تورینگ گزوی ء لے (چریش رند جنگی لچہ کاری ء گزوی ء دیم) دیم کہ دیم کرنگ ء ارطو ء اے دھینیاں ہمرنگی ء ایراد ء گپ کرنگ۔ اے دوئیں جو انیں کارستانی ء آہانی لکلیں کارانی (جو انیں کرد ء کارانی) گیگان ء گرت۔ بلے جنگی لچہ کاری ء درشاں رھیدہ نیہ انت (بزائ آئی ء بد ء کہہ سے بیت) آچہ گزوی ء مسرت بیت۔ گزوی ء کسان بوجگ لویت۔

اد ء گیشیں گپے ء حساب ء ارطو ء ہما گپ کت کہ چریشی ء پد ء شرگدراں ”وحد کی“ لکھ ء ہند چست تک۔ گپ ایش انت ”گمزدی ہمے جھد ء کت کہ روج گردشے ء وحد یا آئی ء زبکیں وحد ء یاد بند بہ بیت“ اے گوہگ گران کہ چریشی ارطو ء بزانت چہ پینگ۔ اولی گپ ہمے دلگوش کرزیت کہ ”آ وحد کی“ ء

رھیدہ ء حساب ء دیم ء نیارایت لکلیں یونانی کسما کے ء انچا نہیں رھیدہ ء نیگ ء اشارگ کت۔ گمزدی ہمے جھد ء کنت۔ ”آے نہ گویت کہ گمزدی ء چوہنگ لویت۔ اشی ء پد“ روج ء ایک گردشے، ”ہم باز ناگیٹیک۔ ارطو ء گورا شی ء بزانت چہ بونگ؟ دوازده کلاک؟ یا پست ء چار کلاک؟ یا لکلیں سالے؟ چہ ہمیش ء روم، اطالیہ، فرانس ء انگشتاں ء شرگدراں وروئیں لکھ سازانگ۔ لیوڈ ء کلاسیٹ ”لہمیں کینا یاں“ ارطو ء گول بندوک کت فرانسہ لچہ کاری ء کسما کت نہیں کارنے لئی (Corneille) ء ارطو ء اے ناگیٹیکیں روج ء گیش ء گوار ء ”وحد کی“ یا ”روج کی“ پست ء چار کلاک یا بازیں جاوراں گیش ء چہ گیش سی کلاک گوشتک۔ بلے جا سے چوہم نہیں ایت اکاں کسما کی تشیل دوکلا ء سرجم بیت گزاکسما کی واکیات ء کارنگ ء مدت ہم دوکلا بہ جنت۔ یک دکہ گوئیں گیش ء گوار کنو کے دایسے (Decier) ء گوشتک ہمیش انت کہ ”روج گردشے“ ء (یک گردشے) بزانت ایک دوازده کلاک انت ء کسما ک ء ہنکپ انجیں کارے ء رنگ بہ بیت کہ دوازده کلاک ء تہاہ پٹیں وارگ بونگ۔ ال کہہ شانزومی کرن ء تا حودوی کرن عیسوی ء آسرے لے زکیں رھیدہ ساچک پینگ ء اشاراں زور ارطو ء سرا ہشتک بونگ۔ ارطو ء بارو ء گوہگ کہیت کہ گاں آئی ء تو ء عیدے یونانی کسما ک ء دگر انجیں ملکہ ء کسما ک ہم پینگ کہ چریشی ”وحد کی“ ء جوبلی دوی بونگ انت انت گز آئی ء اے کپ ہچہ ہشتک نہ کرنگ انت۔ ء آئی ء اے گپ ہشتک ہم گز ایک رھیدہ ء ء حساب ء اناں لکلیں نہ گیشیں بزانتاں ء گیشیں گپے ء حساب ء۔ اے

گوشت گران انت کہ آئی وراثتیں بے جنگ۔ گردنی و سر و اسطوے سرچی و
توں تران کنگ۔ گوشے زانان کتاب و دوی بھرانہ۔ بصر و اسطوے گمزدی و
توسپ و پچار کنگ، گمزدی انجیل کارے و گیگان انت کہ سرجم و جوان بہ بیت و
اکائیں ارشتے ہدایت۔ آئی و زبان و قش و زیبا بہ بیت انجیل چیزے بہ بیت کہ چہ
ترس و درداری و منت و اسر بکت و اسر وھے ویاں دراه و قش بکت۔ ”دراہ و
قش“ نا اژائیں یونانی لبر (KATHRSIS) و معنای کارم و
کنگ۔ (KATHRSIS) حاملہ انت کہ آشی و ہزاراں گیش و گیوار و معنای
یونگ، آشی و چہ ہزاراں بشتا کنک، تاکہ کتاب یونگ یونگ۔ گوشتیں سرمد سال و
چہ اسے لبر و بازیں بزانہ و معنای رنگ و درکنگ یونگ۔ آشی و لبر و بزانہ
دراہ و قش، یاشر و جوان کنگ۔ انت اسے لبر بندر و طب و گلابدے۔ بے اسطوے
چونیں شری و جوانی لوٹ انگ و مردم گری جوانی و بہت کارنے لئی
راسین (RACINE) و لیدنگ (Lessing) وھے گمشگ
انت، گوئے (Gwethe) و نہ من انگ و ہاند کرنگ بے دراه من انت کہ آئی و
یونانی زبان و زانگ و رد ورائنگ نوروی کرن و گیش و کنوے و یاکوب
بریز (Yacob Bernays) و اے گپ دیع و آدنگ کہ (KATHRSIS)
بندر و طب وراثتیں گلابدے۔ھے بزانہ و ”شر و جوانی“ و دیگھم طب و نہ و
کارم و دیت۔ھے بزانہ و یونانی و نہ و ”م گمشگ بیت۔“ بریز و گوشت ہمیش انت
کہ گمزدی و چہ ترس و درداری و جوگ سرکشفت پیشکا گمزدی کسماک و

چارگ و اے جبر گانی۔ کہ بنی آدم و اندر و رنگ و ہزہاں سرانت۔ دمانے و ہاترا
تاہر و نت۔ اسطوے و قی و کہ کتابے ”سیاست“ و نہ وھے اے لبر کارم و کنگ۔ آئی و
گپ پوش انت ”ہما مردم کہ ترس و بزی و جبر و گیش بزانہ وھا کہ آدنگ
مانت، اے تجربت و بزانہ و یک رنگ و آ“ دراه و بشت و آحاں قش و تاہرے
ریت“ اے گپ و چہ ہزاراں ایک وھے لبر و پدے بشت کہ چہ لئی آئی و
بستار گیش بیت ”نوس ماھے گوشتیں کہ“ یونانی (KATHRSIS) و چہ سنے لیکہ و
مراد چہ انت، بے آشی رنداے کتاب و مانچہ کاری و ازہ و پے نیس، آئی و تنج و
گیشیں“ بے ہبیں گپے یا گوش بدہتی کہھے و حد و ”یونیتا“ و یک گزے
گارانہ و گمان وھے ککر کہھج تاکے گون نہ انت۔ اسطوے اے لبر و آئی و
”سیاست“ و نہ و بشوہر، ”یونیتا“ و وائوکان سیاست و چہ کمک و بزرگ کیت۔ بے
جست ایش انت کہ اسے لبر زانان ہمچو ارزشت داریت کہ آشی و گیشینگ و پدہترانی
دہتر سیاہ کنگ بہ بنت و سنے گپ ہمیش انت کہ گان چہ لبر و چہ چیزے پست ہم
کیت سرچیں کتاب و وائو گول ارزانی و دوریت۔ پست و حساب و اسطوے
گمزدی شش بھر و یع کنگ (1) حال (کسی یرو و بند) (2) وڈ و بیم (کرد و
کارست) (3) زبان (4) درشان (مارشت و بیان) (5) کسمینگ (تلو و
کسمینگ (6) زبر (زبر یونانی گمزدی وھودری بھرے انت) چہ لئی پد و یک
نیک و آئی و ایشانی گیش و گیوار کنگ۔ اے درستاں چہ کسی روڈ بند گیش وھودری
انت۔ پرچاک کہ کسی روڈ بند پند و کار و کت۔ وھودری انت کہ کسی روڈ بند سرجم بہ

بیت۔ غمِ جگر، چیزِ بے آئی، عینِ بندہ، بنیامِ غمِ سرسبز گون بہ بنت۔
کسی روغ بندہ عِزنی غمِ درانی بہ بیت بلے حدّہ چہ کیش اناں پر چا کہ زبانی ع
کساے بیت۔

کسی روغ بندہ روغ ارطوئے گپ کرنگ کہ صیغی غمِ رند "یک کارغہ کی" غمِ نام
دیگ پتک۔ ارطوئے گوگشت انت کہ ہج کسی روغ بندہ ہاتراتے نہ بیت کہ آئی ع
بامردیکے۔ یکیں مردم غمِ بازں واکیات سرے کپت کہ اشاں یک دوی غمِ گول سیالی
نیست۔ کسی روغ بندہ ایک یک انجیں کارے و گیگان بہ بیت کہ یکناہ سرچم بہ
بیت۔ اشی و بھر سے رنگ غمِ یک دگرے غمِ گول یکجاہ مگر گچ بہ بنت کہ یکے و روغ
بندہ سرے غمِ گول سرچیں کارغہ کر بدل بہ بیت پیشکا آہری روغ بندہ دوی روغ بندہ
کسی روغ بندہ جاہ گرگ و حک هست۔ چریشی زانگ بوت کہ ارطوئے اگاں
جاہ چک غم "کی" و بوجہ غم گپ کرنگ آئیو کیشی انت۔ چریشی زانگ بیت
کہ آئی و دیم غمِ یونانی کسا کہ یونانی تلّو و لوٹ و یکا ابرا بوتگ انت۔ یونانی تلّو غم
دیم و پردہ نہ بوتگ کہ ندرانی بدل کنگ ع ضروری انت، و ہما یکیں بامرد بندہ غم
مگرداں آہر غمِ از مکاری کنان، بوتگ (بزاں یکیں ایکٹر کسا کہ و بچ ع اتلگ
گڑاواں آہر غمِ گون بوتگ) یونانی تلّو و جاوردانی لوٹ پتک کہ ایو یکے کردہ کار
پیش دارگ بہ بنت۔ یونانی کسا کہ تلّو و ہجے رھند لوٹ اتک بلے وحد نہ نشاۃ
الشانیہ ضروری کرن و کسا کہ نویس غمِ نگد کاراں اے رھند و پاسداری و سر ازور
پردات گڑا اے آہانی ردی انت۔ "یکشی"، "بلکین" سہیں "کی آں"، "اگاں ضروری

زانگ بہ بیت گڑا دانیں دنیا غمِ پھیرے چہ مسزین گناہ گار نیست، کہ آئی غمِ ہر جاہ
وحد غمِ کی نہ من اتک۔ (بزاں سے) کی و لوٹ غمِ رھند پر شک انت)۔ بلے
آکلا سیکل نگد کارانی درستاں چہ دشریں کاراں انت کہ آحاں یک دگہ کی کیے
در گینگ غمِ آئی و ارطوئے سر ازور مشک۔ اے سخی کی بزاں وجارہ کی و سازگ
چویش ہراہیں گئے نہ انت بلے اشی غمِ گول ارطوئے بندگ کیشی بیات۔ ارطوئے کدنی
ہم (نہ چیر غمِ اندیم) جاہ کی و بزاں کسا کہ یکیں جاہ غم بہ بیت۔ گپ نہ
کرنگ (ارطوئے گپ نہ کرنگ کہ سرچیں کسا کہ یکیں جاہ غم گپ نہ بیت بلے
بندہ "جاہ کی"، "ہم" وحد "کی" کار کی و راسند گری اسرانت اگاں کسا کہ غم
واکیات پست غمِ چار کلاک و اندر غمِ دیم غمِ بیانت غمِ اگاں ایکشل غمِ سرچم بہ بیت گڑا
اے ہم ضروری انت کہ درانیں واکیات یکیں جاہ غمِ دیم غمِ بیانت (پیش دارگ بہ
بنت) آنگد کارانی یک ایرادے ہیے انت کہ اگاں یک ندرانے یک شمرے غم چہ
زیرک بیت غمِ دوی دورر کہ شمرے غمِ گڑا چاروک و ذہن اشی غمِ من ایت۔ پداریں
گپے کہ اے ایرادانت غمِ آرم و ذہن و ہیاں اے بودشت داریت کہ کستے یک
جاہ غمِ چرندی دوریں سر سرے وھیال غم بہ بنت۔

سہیں کی، وحد کی، جاہ کی غمِ کار کی غم چہ ارطوئے ایو کار کی غم سر ازور
پردانگ، وحد کی غمِ نینگ غمِ ایو اشارے کرنگ سے، جاہ کی غمِ نینگ غمِ آئی غم
اشارے ہم نہ کرنگ اشی پد ارطوئے یک جوانیں درے بوتلگ۔ لچہ کارغ
راجد پتر نویس غم چہ کشر ترانت۔ راجد پتر نویس و اکیانیاں بیان کنت کہ

گوشت انت۔ غنچہ کار ہمیشہ بیان کنت کہ چنی بیت، باچہ گوشتے کہ راجد پتر ایوک
گجنی راتی ہے بیان کنت غنچہ کاری لس گواچن، اے آہری حیل یک حد۔ ے
کلاسیت و پند پر امرانت۔ وندے لپچہ کلس راتی غواچن غنچہ گوشت گزارشی ے
بزانت ایش بیت کہ چہ کار حکم پ آہار بکنت غنچہ گوشت۔ وندے آہر ے یا
باغ غنچہ گیانے غنچہ کنت گڑا اے یکا پین محرم جہرگ مہ بیت بکلیں لس
مردے و محرم جہرگ بہ بیت۔ یکا پین باغ غنچہ گیانے مہ بیت۔ حکم باغ غنچہ
گیانے چارگ بہ جنت۔ ارطوہ ”لوپٹیا“ نثریانی غنچہ سریانی غنچہ عربی غنچہ
بوٹک۔ رودرنگ غنچہ ارطوہ غنچہ گپ غنچہ چاہ کت بندے دگ گندی رھندے غنچہ
کتک (بزائ انچو اسر کہ ارطوہ چنگ دگ کسے غنچہ پنگ۔ پوشکا اسلامی رودرنگ
درائیں لپچہ کاری آتوری فارسی بیت کتری ے، کہ اردو ے، ارطوہ غنچہ روئیں رھندے غنچہ
معنا غنچہ گول ”لس“ رھندے دوست کن انت غنچہ یکا پین جہرگ، گجنی
جہرگ غنچہ گیل و لیل غنچہ واکیا تاں چہ ایراد گنت۔ اسلامی رودرنگ غنچہ کار کا لیک غنچہ
دوویک غنچہ چہ جانت گڑا چہ جتا گوشت غنچہ زبان ے اے دگ آزی لوانی پد غنچہ بلے اودے کہ
بنکپ ے جہر بیت درائینا بنکپ ہا ”لس“ دودے سر غنچہ بنگ کہ کتاں چہ رودرنگی لپچہ
کاری ے بنکپ بوٹک۔ اے گپ ہست کہ رد پندی چہ جت ے ایران یکا پین شری
پیدا کتک ے پدا جھدے کتک۔ بلے یور لپچہ لزانک ے راجد پتر ہم یک انچیں
دورے اسنگ وندے ارطوہ غنچہ رھندے روئیں معنا غنچہ بوٹک پوشکا ہدی
کن غنچہ نیامی غنچہ دی کن ے یور لپچہ کاری ے رھندے ہم پنگ۔

کسی روغ بندے روغ ارطوہ پدا اے گپ ے سر غنچہ زور پرذنت کہ گردی غنچہ پترس غنچہ درد
مندے جہرگ و دی بہ بنت۔ اے جہرگ انچیں دیل غنچہ جاوردانی بہ بنت کہ نہ ایوک بے
ھیانی ے سر بہ کشت بکلیں یک غنچہ دی ے ہیل ے آسر بہ بنت۔
کسی روغ بندے دوزات بنت، تنجک ے مائیکشیں، مائیکشیں کسی روغ بندے تہ
کسما کی روغ ہم گون پکنت (بزائ مائیکشیں کسی روغ بندے تہ کسما کی روغ ہم
بستارے داریت) کیے واکیات غنچہ مٹ بدل بوھگ دوی شوھا رگ، توری آکس
کہ ے تہ کسے شوھا رگ بہ بیت، گارین دیکے غنچہ جہر آرگ، یاچیرے ے باروہ
سھیک بوھگ۔ بدل بوھگ شوھا رگ ے چہ کسی روغ بند مائیکشیں بیت۔ مائیکشیں
کسی روغ بندے یک دگ ہرے ہم ہست۔ آویل انت۔ آشی ے پدا ارطوہ کسما ک ے
بھراں گیشیں بیت اے درائیں یونانی کسما ک ے بابت غنچہ انت غنچہ لپچہ کاری غنچہ
کسما ک لس لواناں گول ہیادی نیست۔
گمزدی ے بامردے گچین کنگ غنچہ ارطوہ باز جوان غنچہ ویش رھندے ڈرنگ، اے گیشیں
گپے کہ کسما ک ے بامردے گچین کہ ے غنچہ کتک ے یک بنجاس بامردے بیت۔ آئی ے
بھت غنچہ مٹ بوھگ ے چاروگ دلگوئی غنچہ گول چارنت غنچہ چائی غنچہ رنگ زینت۔ زانگ
بوٹ کہ کسما ک ے بامردے گچین یا آئی ے سر گوست ے تراک غنچہ دلگوئی غنچہ حیل دارگ بہ
بیت (بزائ انچو قسرے بامردے گچین کتک نہ بیت بکلیں آئی ے سر گوست غنچہ گچین کتک
ھوش ے کارے) اکاں بکلیں مردے ے قسرے ازگار غنچہ چہر گار کتک غنچہ پیش دارگ بہ
بیت گڑا چاروک نہ ترے دل ے کارنت نہ دروداری ے بکلیں نہ ش بنت۔ ے رگ ے

بدیں مردے غمیز گارے چہ از گارے کنگ غمچیں دارگ مرد گری حساب و
ایستے، بچہ کاری حساب غم ایستے گا بدیں مردے غم از گارے چہ نیز گارے
کنگ بہ بیت گرام مرد گری حساب غم تاہیر بہیت (ہزاں مرد و شہ بیت چو کنگ غم
چہ) بلے چریشی نہ دروداری جہوگ سرکش، نہ ترس غم۔ پر چا کہ دروداری غم ترس ہا
دھدی ماگ بیت کہ ماچوت غم، با مرد غم نیامہ نری کیے بہ ماریں فی مامر پد بوتیں
کہ گزودی غم با مرد انچیں مردے بہ بیت کہ زیات نیک بہ بیت غم نہ زیات بد غم آئی و
جنجال غم (با مرد غم) نیون انچیں رومیے بہ بیت کہ درانیں لس مرد غم رومیے
انت (ہزاں غم) با مرد وئی نگینانی آس غم بہ بیت غم آشی غم درانیں مردم بکن
انت)۔ اے غم ہو دروی انت کہ مرد مزین نامدار و شہ حالے بہ بیت "ارطو
با مرد و ہرج قویسہ کنگ آلوک یونانی کسانک یا یورپ و کلا بکن کسانک غم بہ
راست نہ انت، بلکین رومانی کسانک غم پھم راست انت۔ شیکسپیر غم درانیں مزین
با مرد ہمیلٹ، میک بٹھ، لیر، آتھیکو غم حساب ہیگ انت۔ چندین کسانیں گپانی
از رشتہ پدارطو پدارتس غم دروداری غم بکت دست غم زرت۔ کار غم کنگ و رھیند
انچو بہ بیت کہ چریشی جہوگ پیداگ بہ بیت۔ پداہے جہوگ پیداگ کہ کین بکٹانی
گپت کنگ کہ آلوک یونانی کسانک غم بہ راست انت۔ اے گپت غم جہوگ شک
نہیت کہ شیکسپیر غم غم رگیں بکت ہر جاہ کار مرد کنگ چو کہ شاہ لیر و بکٹانی وئی
پت غم گویا گئی یا "ہملٹ" غم ایک براتے غم دوی برات و زہر دیگ۔ پداہم یونانی
کسانک غم غم اے وئی غم واکیانٹا شروگنگ بیت۔ پر چا کہ آرنامک غم مرد ماں

اے رگیں برات کشی غم و بکٹانی بدواہی غم کہ مگوشی غم و شروگنگ انت۔ چریشی
پدارطو رھیند کہ کوساچی و سراتراں کنگ۔ باید انت جو میں کہ کوسا کنگ غم غم
آرگ بہ بیت (چندین مردم گری حساب غم، چندین بچہ کاری زیانی غم حساب غم
، پر چا کہ شردہ چریشی زیانی بیت کوی نیز غم کس اس و ہیل دارگ بہ بیت۔ سیسی غم
کہ رھیند غم (و غم بکٹ) نیز غم زبانی غم چارگ بہ بیت۔ کسانک غم غم سر غم پر پاری
حساب غم بہ بیت، "درنگی شش غم بکٹ" غم جہوگ بہ بیت کہ بہ بیت۔
آشوب غم درگیگ غم سر غم ارطو غم کہ گپ پیش غم کنگ ات۔ نوں آئی غم درگیگ غم
رھیندانی سر غم سرجی غم تران کنگ غم جو تریں رنگ غم درگیگ غم گھوگنگ کہ کار غم
کنگ غم گول سر بہ بیت۔

پداچہ کار غم چندین کہ سوچ دانگ غم۔ اولی ہمیش کہ آچارک غم با مرد و لیکہ غم
ہیل غم شری غم سا بکنت۔ دوی غم کہ ہیر غم آکسی رو غم بند غم کسانیں کنگے (خاکہ)
بہ رندیت غم واکیانٹا چہ پر بکنت غم۔ غم واکیانٹا رو غم بند غم گول بکٹ غم تہی
حساب غم سیالی یے بہ بیت غم کسانکی بچہ کاری غم واکیانٹا کسان بہ بیت۔
وئی غم جیم غم حساب غم بکٹیں گزودی و دھو بیت، بکے مانیکشک، دوی کیشک
گمزدی چار رنگ غم بیت مانیکشک، دروناک، مردم گری غم بکٹ (سادک)۔ گزودی غم
وئی غم بکٹ بچہ غم بہ بیت۔

زبان غم بارو غم ارطو ہرج ترانے کنگ آنگد یا نگدی لیکہ حساب غم رو غم نہ
ورنت۔ آرنامک غم زبان زانی تو ترائی زانت غم بن رھیند غم زانت گلو غم انت غم غم

زانشکار چریشی کے باز ہب دارگ انت۔ زبان و بھرائی گیشینگ و اسطو و
آواز و بزانٹ دراه و گیشینگ انت۔ ہے رنگ و آئی و بھرائی ہمازات گیشینگ
انت، بزان لس، بزد آمدن لس، بھرائی لس، لک لس، آکاگ چہ مردنہ انت بلے نوکس
رھند و ساسنی پٹ پول و رد و اسطو و اسے بھر و باگی و ایک و راجد پتری ارزشت
دیگ بیت لس، چریشی بھیش اناں۔

گمزدی و سرا دراج کشیں تران و پد۔ کہ کتاب و گیشیں یں بھر ہمیشی و سرا
انت۔ اسطو و یوطی و سکی بھر بنایت کہ جنگی شاعری و سرا انت بازیں حساب و
جنگی لچہ کاری گمزدی و گول چارگ جنگ و راجد پتری رھند و حساب و جہانت
پر چا کہ راجد پتر و چگیش آکسین کر دو کار و درانگا زایت۔ بازیں حساب و جنگی لچہ
کاری گمزدی و چہ جہانت۔ آئی و شری ہمیش انت کہ گمزدی و چہ دراجز
بیت۔ گمزدی متھیل و گرائی و چہ کسان بیت بلے جنگی لچہ اکاں انچہ کسان بہ بیت گڑا
آئی و برا و دشان بشت نہ کپیت۔ جنگی لچہ و دریا ب رجز بہ بیت۔ پدا و گوشیں گے
بنایت ہے کہ جنگی لچہ کاری و چہ متھیل لگ نہ بیت و گمزدی و بیم و آئی و اکیا تالی
گیرگان و چاروک چہاں گول نہ گندت، پیمکا آشی و سد و نہ تمکسین، مکان و نہ تمکسین
واکیا تالی کارمردگ روا بیت۔ پر چا کہ چوشیں و اکیا تاں چہ انکسین سر کثیت کہ چیز و
وش کن انت۔ بلے ہرو دری نہ تمکسین و اکیا ت رھند و سردر شان کنگ بہ بیت۔
اسے رد و اسطو و چہ اڈانگس گپ ایش انت کہ نہ تمکسین چیزانی چیز و گمان و
آورنگس یا بیت کت و حساب و ارزشت دیگ بہ بیت۔ اسے گپ گندگ و عقل و

چہ دوریں چیز سے نہایت۔ لچہ کاری و نکسین ملکہ و شری و مسال انت۔ جہا نکسین بھیمیاں
چہ دیوتا، پری جن لچہ کاری و آدرا میں درسانی چست و ایرھوار انت کہ آھانی ہستی و
گول ماچ نشانی نیت و چہ ایشاں و گیشیں و نہ تمکسین گوشیں، بلے لچہ کاری و سد و
اشانی گپ و باوست و چہ لرت و دوشی ریت۔ بازیں و دل و واکیت و ہستی و ہست
انت بلے آھانی سر کنگ و آھگ گمان و چہ درانت چوشیں و اکیا ت نہ دوشیں بنت و
لچہ کاری و ازم و رد و نہ دوشیں چیز۔

آشی و پدارسطو و کتاب و نوکس درے پچ بیت۔ اسے بھر بنگپ و حساب و چاری
انت و آشی و سد و ملکہ کارانی ایراد و آھانی پسو و سرا تران کنگ و۔
لچہ کار و رنگ و ردی کت۔ چریشی کیے وارتیں ردی ہے آھیش کہ لچہ کاری مہ
زانت و پدا ہم لچہ کاری کنت۔ اسے ردی کنگ نہ بیت۔ دوی سر کنتی ردی
انت۔ اسے چوش انت کہ لچہ کار و بوش و داریت (بزان شاعری و تب و داریت و
شاعری ہم کت کت) بلے ہما میں چیزانی در شان و برے ردی کت کہ آھانی دوی
ازماں گول سانی انت۔ سر کنتی ردی کنگ بیت کت۔ لچہ کار و گیرگان سر رنگ بنگ
انت۔ آکاگ بہ لوبیت۔ گڑا چیز و ہما بیم و گوشیت 1۔ چو کہ آیتک یا ہست
انت 2۔ چو کہ زانگ بیت یا گوشیت بیت 3۔ چو کہ آئی و بھگ لوبیت۔ لچہ کار و اسے
سہمیاں چہ صرح رھند بہ لوبیت گچیں کت کت۔ و ملکہ کار و اسے دوش نیت کہ
اسے ایراد بہ گیت کہ آئی و اسے رھند پرچی کارمردگ، دوی رھند پرچی کارمردنہ
کنگ لے۔ بازیں ملکہ ایراد زبان و باد و نہ بیت۔ بلے زبان و سرا و صرح و گوش

دیگ بہ بیت ء لچے کار ء ہر گئی گوشتک آئی ء ہا ہیم ء پد ء در جنگ بہ بیت گز آئی ء پو
ہم ارزانی ء دست کہیت ۔ لچے کاری ء زبان باز گلوش ء گوں چارگ ء در جنگ بہ
بیت ء آئی ء راتیں بزانست ء متعارف زنگ ء جھد لنگ بہ بیت ۔ اگاں لچے کار ء گچے
چپ سا بہ بیت ۔ گز آئی ء سر پد ہولگ ء یا ادا گرگ ء پد رسید گری راسی ء نرغہ بین
پکار بیت ۔ پٹی بھر کہ دوی بھر بھر ء پٹکلینک انت ، گمز دی ء جنگی لچے کاری ء پد ایدم
پدیم کہ انت ۔ اے بھر ء تہ ء بیس ء ہمار دہانی سال ء دہل دا نگ انت ءے کہ جنگی لچے
کاری ء گمز دی ء چہ جوا تر گوشتک ۔ آہانی دلیانی نیسگ ء رند ارطو ء حمایانی پو
دا نگ ء آہر ء وتی بچک لنگ کہ گمز دی بازیں حساب ء جنگی لچے کاری ء چہ شرت
انت ۔ جنگی لچے کاری ء تہ ء ہمارا ہست انت کہ گمز دی ء تہ ء ہست انت ۔ بلے گمز دی
ء حمایانی جنگی لچے کاری ء تہ ء نیست انت ۔ جنگی لچے ء کی ء یکشلی ء دارگ باز گران
انت ۔

(5)

مادیت کہ نہ ایوک یونان لکلیں دراہیں یورپ ء ارطو ء اے کتاب نگد ء ازم ء پاوی
کتاب انت کہ لچے کاری ء یک جتا ء یکتا ہیں ازے زائنگ تران رنگہ ، نہ آئی ء
مردم گری ء مولد زائنگ یوگ نہ نیاست ء نہ تکرار ء ، ہے گپ انت کہ یورپ ء ارطو
نگدی ازم ء اولی رھشون زائنگ بیت ۔ ارطو ء پد روماء نگد ء سر ء ہرچ کسانیں
کتا بے نیسگ چنگ ۔ آدھینانی تہ ء اشی ء رنگ ء کش میسگ ء ہر انت ۔ اے
درستاں چہ شرتیں کتاب رومن لچے کار ہور یس ء دھچے کاری ء ازم انت ۔ ہور یس ء

کسانیں بلے سن بقیں کتاب ء ارشت باز انت ۔ کیے دپیشکا کہ چرے کتاب ء
منت ء ارطو ء نگدی رھبند ماں یورپ ء نامدار بیت انت دوی ایش کہ ہور یس ء وتی
ھیال ہم دریں رنگے ء ارطو ء عام ء لنگ یوگ انت ۔

ہور یس ء ہر جاہ ارطو ء ہیال ء ملک ز رنگ ۔ لیز ء کارم و دے آئی ء ارطو ء گپ ء
ارزان کرتے ء پدا گوشتک ۔ کسی رد ء بند ء کی ء یکشلی ء سر ازور پردا نگ
ئے ، کہ دسا چیں ء کسی رد ء بند ء وت داتی سیا دی ء ارطو ء تران ء پد ء
کیشینگ ۔ کسانک ء کسی رد ء بند ء دے ء ہیم ء گپ ء کمان ء ہم آئی ء ارطو ء
رھبند ء پد گیری رنگ ۔ لچے کاری ء لیکہ آئی ء ہم دشی ء ترھینگ گوشتک ۔ سر پستی ردی
آئی ء نر ء ہر کھشکی انت ۔

اشی ء بچی ء باز انھیں گپ ہم مارا ہور یس ء اے کتاب ء دست کہیت کہ ارطو ء
کتاب ء مان نیست انت بلے اے ارطو ء تران ء کیانی راسید گری آسر انت ء
اشاں چہ بازے نشا ء الشانیہ ء رند کا نیکی جند ء مزنیں ارشتے گپت ۔ ہور یس ء شر
گوشتک ء سرا بازور پردا نگ ہمیش ء دیشا نک ء شری گوشتک ۔ ازم ء ہصل لنگ
آئی ء نر ء انھیں چیزے کہ اشی ء دینا ء کتاب بھانکونکاں دراہیں لچے کاراں پہ کن
گوشتک ۔ ایوک دا نگ کس ء ہضر کا رے نہ کہت ۔ بکلیں حد اکشیں زانت ہم پہ آئی ء

ہور دی انت

(6)

روستہ الکبری ء آئیاتی نشا ء الشانیہ ء نیامی دھد ء انجیں زائنگے اتک کہ دراہیں یورپ ء

زانت و چراگ یک حد سے عمرت انت سے زمانگ یونانی زند آدیک عرباں پہ
میراس رست۔ عباسی دور و بازین کتاب چک یونان و گیشتر سریانی رجائنگاں پہ
عربی و ترکیب انت۔

حنین بن اسحاق ۸۰۹ء، ۸۳۰ء کہ نصرانی تیکرہ و مردم ات گمان کنان دورستاں پہ
پیش ارسطو و کتابانی رجائنگ کرت۔ مٹی و (HITTI) گوشتگ و ”آزمانگ و
وحدے رشید و مامون یونانی و ایرانی هب زانش و چه هبناک انتت و روا رشت و
اشانی هسر شارل مین و آئی و حاکم و قیامانی راتین نیسگ و دربرگ و انتت سے
زمانگ و راسبد گری و رصمد عربی و پتر کش و عت و آئی و دو نویں کتاب ”وش زبانی و
زانت“ و لچہ کاری و ازم“ هوار انتت و عربی بن رصمد و بچی و اسلامی دنیا و لبرائک و
زانت و انسان و لیک و بن هشت بیان انتت۔ بلے اے در و اے گپ و لگوش
کرزیت کہ یونانی و چه عربی و هرج رجائنگے پیگ آگیشتر و طب و هب زانش و
راسبد گری و عاید کہ کتاب انتت و عرباں یونانی لبرائک و یونانی کسماک و نیمگ و هج
و لگوش ندانگ۔ لبرائک و درگت و آهانی رهشونی ایران و کرنگ۔ عربی لبرائک و لچہ
کاری و کسماک هج و ڈر انیت ات نی ایلز الیبت (T.S ELIOT) و و قی
نیشا کنک و و ش پیگ تھیرا نہیں نیکی بے کہ هراج و نصیب نہ بہت قوی آئی و ریت
چھپو جوان و مزن بہ بیت۔ اے نیکی بازین و وحد و هند و جاپانی، یونانی، انگریزان
فرانسیسی و سپانیال رسنگ۔ کسماں دے و نیونانیان و اسکندری نیوما و مردماں
بکشگ یونگ۔ اے نیکی روم و مردماں نہ پیگ، و آهانی پشید اطالویاں همر شریں

رنگے و دیک نہ پیگ“ و کہ ہے گپ بیت کہ عرباں اے نیکی چھد ان نیمگ و سر و
چه نہ سرنگ۔ پیسک عکارب ارسطو و کتاب ”لچہ کاری و ازم“ و شرقی و سر و سرید نہ
یونگ انت۔ آشی و یک مسالے ما پیش و دیم و آونگ انت۔ لچہ کاری و لس و دو و
پاد بند کرنگ و مٹی عباس و عہد و لچہ کاری و و قیامانی و فارسی لچہ کاری و و قیام و
ترکی و اردو لچہ کاری و همر مٹی و رصمد و رنگین انت۔ ہارون الرشید و عہد و زبیکین
رودراک و لچہ کاری ”لس و دو“ و هے رنگ و پاد بند انت و لچہ کار و جبرگ یا آئی و
اشک یا آئی و جبرگ و داشت کیما هیں ارزشت نہ داریت۔ اگاں کیما نی بے
گنگ و عیت گز ایوک آئی و زبان و درشان رنگ و آئی و پکتر و شرابیاں پہ۔

”لچہ کاری و ازم“ و کتاب (بوطیقا) و یونانی و عربی و نہ پیگ نکلیں عربی رجائنگ
(آشی و سیاهگ بیرس و دینکا سلامت و هت انت کہ وھی کران عیودی و نیام و
نیسگ یونگ) سریانی رجائنگ و رجائنگ انت۔ اکیں سریانی رجائنگاں نیست
انت و آئی و رجائنگ و نام و هم کسے نہ زانت۔ اے سریانی رجائنگ گمان کنان
یک انجیں یونانی سیاهگ و۔ یونگ کہ مرچیکیں یونانی کتاباں پہ باز کوھن
بیت۔ هما یونانی سیاهگ چریشی سریانی رجائنگ کنگ یونگ نیست انت۔ بلے یک
و کہ کوھن کتابے هت کہ یازدی کران عیودی و نیسگ پیگ، بیرس و
ایران سے دوی سیاهگ و۔ چه یورپ و ورائیں لوکیں زبانان رجائنگ کنگ
یونگ۔ پروفیسر مارگو لیتھ و عربی رجائنگ و چندیں باب لاطینی و رجائنگ کہ
آئی و (Analeeta. Orientalia) (1887) چاپ بوکھیں و عت و هوار انت۔

عربی رچانک ءچہ بازیں ران ءاؤ اٹلیں لہرائی سا چشت ء کتب رسیت ء چریش
آدوی یونانی سیلگ ء انیب درکانت ء کہ رند ء نیشگین انت ء چاشی سرچیں
یورپ ء نیپ کٹ انگ - نشاۃ ثانیہ پد لچہ کاری ء یک رھشون ء رھبند زانتے
پکارات - رھشونی ء ارسطو ءچہ جواثر دگہ کی نیست ات - پیشکاشے دور ء درامیں
یورپ ء ارسطو ء گول ہب ناکیش بوت - ۱۳۹۸ ء والا (Valla) ء ”لچہ کاری ء
ازم“ لا طینی ء رچانک کرت - اے گمان ء اولی رچانک ات کہ یورپی زبانے ء بوتگ
ات -

چیزیں مدت ء پد براں ۱۵۱۵ ء یک دگہ لا طینی رچانکے ءائی ء چچی ء لہن رشد ءوز
آرے تربگ بوت - اے رچانک ء ارزشت ایٹانت کہ چریش ارسطو ء عربی نگد ء
عربی دود ء چہ یورپ سھیک نگ - بوتگ - اطالوی زبان ء اولی رچانک
سینی (Sogni) یک انت کہ 1949 ء ظار ء ءچہ شنگ بوتگ - بلے اطالوی ء
درستاں چہ جواثریں رچانک کاتل دی ترد (Castelvetro) یک انت اے
رچانک اولی رء دی آنا ءچہ ۱۵۷۷ ء (Daristoble volgarizata poetica) ء
سرھال ء شنگ بوتگ - بازیں انھیں گپ کہ ارسطو ء گول ہنگ بنت ہے رچانک ء
گنیش ء گوار ءچہ شنگ بوتگ انت چو جاہ کی ء لیکہ کاتل دی ترد ء زما نگ ءچہ ہنا
ہیت - اسکا لی گر (Scaliger) ء کہ نشاۃ ثانیہ ء مزین شرگدارے ات کہتابے
نیشک آئی ء نام ارسطو ء کتاب ء نام ء سر ء ایرکنگ اش ء ء جاہ کی ء لیکہ دیم ء
آورتگ نے - کاتل دی ترد اسکا لی رء ء لیکہ ء من انگ ءائی ء مزین شرپے دا نگ

ئے -

کسائ دھ سال ء پد وھدے سرف سڈنی (Sirphilip Sidney) ء انگریزی ء
کتبے بحث گزاکا تھ دی ترد ء بازیں گپ ہترانے دیم ء آورتے -

اولی فرانسی رچانک داسیے (Dacier) ۱۶۹۴ ء کرت -

اش ء گیش ء گوار ہم وارانٹ - داسیے ء ہم ہکھیں کی ء اے رتیں دڑا اٹلیں جیدھانی
سر اسرہبی ء تران کرتگ - انگریزی رچانک مزین مدتے پد بوت - کسائ ہما وھدے
وھدے کلایکی جز اسرتگ ات - اولی سرچیں رچانک توانی نگ (Twining
(یک انت کہ لندن ء ۱۸۸۹ ء شنگ بوتگ -

ماگوشک ات کہ نشاۃ ثانیہ ء زما نگ ء درستاں چہ ہیرا اسکا لی رء ”سہیں کی“ ہے
ہیمیں اندگہ تران دیم ء آورتگ - بلے اش ء چہ ہیر یک دگہ اطالوی دی
دا (Vida) دتی کتاب (De Arte Poetica) چاپ ۱۵۲۷ ء کلایکی نگد ء دگہ
بازیں رھبند اڑ دا نگ ات - حائی ء شنگی (Decorum) ء لیکہ ہورس ء
ارسطو ءچہ زما نگ دیم ء آورتگ - ہے لیکہ ءچہ بانک البتہ ء عہد ء کسماک ء نگد ء
توکیں رنگ نے زرت -

اسکا لی گر ء یک دگہ ہسر وے من تورانو (Minturno) ء ہم اے دور ء نگد ء
ساچک ءچہ مزین ہجرے ست اے ہم ارسطو ء ہورس ء پد گیرانت - البتہ ء عہد ء
انگریزیں ہشتہ کاراں وت ارسطو ء کتاب انچوندنگ ء آھاں مدام ارسطو ء من تو نو ء
اسکا لی گر ء حساب ءچہ رنگ ء زما نگ ات -

ہمدی کرن - نیامی دورغ اے جنرغ وئی پاومیھ کت انت کہ نوک کاسسیت غ نامغ
زانگ بیت۔ اے جنرغ رھدر بری ہماکساں کرنگ ات آنگد کا راتنت غ لچہ
کارم۔ چونکہ فرانس غ کارنے لے comeilli غ بواکو Boileaa انگلستان غ ڈرائی ڈن
Dryden غ پوپ (POPE)

ڈرائی ڈن نوک کلا سیک لیکہ غ ہادہلم ہست ات بے انچاناں کہ ہر رنگیں دروگیں
پدگیری غ راست ہزانت۔

اے جنر اسل غ فرانس غ چہ چست بوت پرچا کہ فرانسوی زبان بندت غ چہ گرائیں
رھند غ کشکانی نیمگ غ لگوش ات۔ فرانس غ بواکو وئی (L E R T
POETIQUE) غ لچہ کاری غ اٹلیں رھند گوشتینی (یونان غ روما) غ پدگیری
پمیشکا کنگ غ گوشتک کہ گوشتینی پدگیری بندغ ازم غ پدگیری انت پرچا کہ ازم غ بت
کش غ چاشاں کس غ شرتر نہ کنت۔ وھدہ گوتیں لچہ کارانی پدگیری غ گیگان
ھوردی بوت گڑا گوتیں شرگردار غ ارسطو غ رھندانی زیرگ ھوردی ات۔

ارسطو غ اوطیقو ردد راتیں گیش غ گیوار غ چونک کلا سیک شکرلاری زندگ ات۔ آھر
واھکی جنر غ بندانی زما غ جرمی غ یک نوکیں کلا سیک جنر غ بنا بوت اشی غ مزنیں
منوک لسیگ (LESSING) ات اے نوکیں جنر غ بن ھیشکاراں نوک کلا سیک
ردیاں پدکنت غ سراچہ سانسی رتکے غ گول یونان غ زانت غ لبر انک غ ازم غ وانگ بنا
کت غ ارسطو غ نگدہ کورکانی پدگیری غ بدل غ اروادہ غ کردغ ارسطو غ نگدہ غ جوانیاں چہ نپ
کشک غ جنر سے بنا کنت۔ لسیگ غ ارسطو غ اٹلیں رھند غ گیش غ گیوار کت غ ھرچ
ردیں رھندے گول آئی بندوک ات آروادہ منق انت۔

لسیگ غ ارسطو غ نگدی ازم غ رنگ کوردیم بیان بوت۔ کسما نک غ چہ لسن غ ارسطو غ
وت گڑیں منوکانی رھندان ھما بے سولی بکشات کہ کہ آھاں چہ شکسینر غ ھم اے چیز
نصیب نہ بوت (بزاں اے کار شکسینر غ ھم کت نہ کت چونکہ لسن غ کت) اشی غ
چچی غ لچہ کاری غ لبر انک غ نوکیں جنر سرکشان انت۔ چونکہ واھکی ، گوانچن
نمسی ، چیدگی غ اندگہ۔ پوپ غ ندکار غ لچہ کار نوکیں جنرانی منگ غ نہ منگ غ لگوش بوت
انت غ ارسطو غ نگدی رھندان چہ ایوک مزن شھر بر جاہ غ پروفیسر غ نور برانی ھمنا کی
پشت کچک ات۔

بے ارسطو غ رھند آروانت کہ راست۔ آھانی رویں معنا کشک بوتک
بارا تیں۔ دنیا بے لبر انک غ ساچست غ ساچک ، لچہ کاری غ روم غ لبر انکی جنرانی
بندت غ آھانی رویں کرو غ رستاں چہ گیش نگدہ ازم غ پھرچ کش غ اشتک آئی غ
ھمسری غ ھچ کتاب کت نہ کت۔ گپ کہ اٹلیں نگدہ ازم غ کیت اولی سوچار غ اے
مزن ساچ رتیں دنیا غ بے منق بے سال ات۔ ارسطو غ رابند گری
دیل ، آھانی ریس غ پریں ، ردغ ، بندغ وڈر زوکار ای اے کتاب غ نگدہ اندک درانیں
کتباں چہ کینک ات۔

عزیز احمد

جامعہ عثمانیہ ۲۲ جون ۱۹۳۱ء

لچہ کاری و سرائس و جھٹا تک۔ لچہ کاری و جھٹا زات۔

جنگلی داک

من لوٹاں کہ لچہ کاری و آئی و جٹا جس قمرانی بات و ندوہاں۔ ہے بہ پولاں کہ اشانی ہرزاتے و جوانی جی انت و واکیات و کسی روڈ بندے و چوئیں و دغہ بیم شریں لچہ و آئے ہر وادی انت۔ ہر نگیں (لچہ کاری و) چھو و چوئیں بھرائت۔ ہے بٹپ و گول بٹگیں و گہ گہ ہم ہست انت آھاں ہم در بہ جٹاں۔ من اے جٹ و ایرانی ہمار و بند پد و گپ و کنال کہ من اش زاناں۔

(1)

جنگلی لچہ کاری، گمزدی، دل ساچی، پاک نازیک و ہے رنگ و تل و چنگ و زہرگ، اگاں انچاھیں ہسے و بچارے گراے درست گیگان انت۔ پد اہم اے بٹیں یک دگرے و چہ جٹاں، آے رنگ و کہ اشانی گیگان گنگ و رپک و راہ جٹاں انت۔ بٹپ جٹاں انت و ہر بند جٹاں انت۔

(2)

ہے بیم کہ چیزے مردم و قی ازم و پہ چیزے پی میل گنگ یا دروستانی مک و چیزانی گیگان و کن انت، و چیزے مردم آواز (توار) و منت و پد گیری کن انت۔ اے رنگ و بر و نام بٹگیں ازمانی تہ و وزن لمبر و زیر ہما جٹاں مک و کشک انت کہ یا و گستا و جٹا یا بازیں و آئے یک دگر و گول حواریہ انت، و اے دراہ گیگان

شعر و ازم

گرنٹ، چو کہ اے گیگان کہ تل و چنگ یا زہر و از بایاں چہ گنگ بیت چرکشی انچیں اسرے ودی بہ بیت چو کہ ارگن یا شھناں۔ ایوک وزن و زیر کار مرد گنگ بیت۔ تاج ایوک وزن و، زہر و اناں۔ پر چا کہ انچیں ہم تاج و ہست کہ سُر و پد یا وزن و مک و نند و پاد، جہرگ و سُر و ہراں درانکا زنت۔

جنگلی لچہ کاری و ایوک لہز یا لچہ و مک و گیگان گرگ بیت۔ اے لچہ یا و جٹاھیں دریا بانی تہ و بٹیک بیت۔ یا کہ دینگا ہے رھبند ہست۔ یک رنگیں دریا بے و تو آرگ بیت۔ اشی و براں (EPOPOIES) ابید و گہ انچاھیں نام نیست کہ سوفرون (SOPHRON) و زے نارکس (XENAREHUS) و

میل (تماش) و ستر اعلی گیتانی جاہ و بہ گیت یا ہما لچہ کہ اہمکی (lambiec) موتک و یاد و دریاں نیسک بہ بت و اشانی تہ و رنگ و گیگان کار مرد گنگ بہ بیت کہ جنگلی لچہ کاری و کار مرد گنگ بیت۔ اشی و تہ و نیست کہ دو دغز بیدگاں لچہ کاری و (ہر کاری) دریا بے گول سیال دار گوشک و باز کس و موتک آریں لچہ کار گوشک (براں انچہ لچہ کار کہ موتک نیس انت) باز و جنگلی لچہ کار گوشک براں ہما کہ مسد و دریا بے و تہ و نیس انت۔ اے رنگ و لچہ کارانی ہمر و باگک بونگ آشانی میگان و رنگ و شھت و پد و انت بٹیں ایوک دریا بانی پد و انت (براں دریا ب کار مرد کن انت) پر چا کہ آرمدم ہم کہ لچہ و تہ و طب یا طبعیات و درشان انت لچہ کار گوشک بنت۔ بلے ہومر و اہمکی و واکلیس (Empedocles) و بیدے دریا بے و گہ و چیز یک نہ

شعر و ازم

انت۔ اول کس گواہی حساب ہے؟ کارے نام ہے کرزیت دویء اگاں ہب
زانس عزاندنگ، خوشی ٹرا جواستز بیت۔

ہے بیم اگاں کسے بہ لوہیت کہ دتی ”گیگان“، ”ہواریں دریاں کارم دیکنت چونکہ
کیرمون (Chareemon) دتی واگی Centaur ء ندے تنگ کہ باریں
دریائی دپترے، گڑا شی زبانت اسے نرانت کہ ایوک ہے گپ ء پچے کارگوٹگ ء
حکدار بیت۔ بلے نوں اسے تران ہلاں۔ بلے پچے کارے دگم رنگ ء بھرہست انت
کہ گیگان ء سبھیں رپکائی، ورن، زیرے لچے ء کارم دکنٹ۔ چونکہ پاک
نازیبک، گمزدی ء دل ساجی۔ پد اہم اشانی پتادوت ہمیش انت کہ اشاں چہ باز
درائیں رپکاں کارم دکنٹ ء بازے گستا، اسے رپکائی منت ء انت کہ چریشی
آگیگان گرنٹ۔

(3)

گیگان ء بنکپ

(اے سر بنس کتاب ء ندے نقل ء پہ گیگان، جھاگیر، پدگیری سبھیں لہز کارمرد
چنگ۔ رجانکار)

بلے چونکہ گیگان ء بنکپ بنی آدم ء کرد ء کارانی ندے انت ء اسے الم ء شربنت یا ء
بد (پرچا کہ کرد ہمیش ء گوں کاردار بیت، درائیں مردمانی سرانسی ء بدی ء مزین
اسرے ہست) ہمیشا چریشی ء چہ ہے آسرد کپیت نامردماں کہ صمارگ ء انت
چریشی شرتیش درائیں یا چریشی ء چہ بدتریا ء انچو کہ آہست انت۔

شعر ء ازم

چونکہ بت کشی ء بھاریں پالی گننس (Polygnotus) ء کشنیت بت اہرم ء
حساب ء چہ دیم ء انت (بزائ آئی ء شرتیں بنی آدم پیش دارگ ء ہجد
کرنگ) پسون (Ponson)، جھل ترین رنگے ء جیش داریت نے (بزائ بنی
آدم ء بدتریں رنگے ء پیش داریت) لمڈا پونی سیس (Dionysius) ء بت
سرجم ء گواہی شین انت (بزائ صمارگ ء کہ بنی آدم ہست صمارگ ء پیش
داریت نے کہ لمڈا) نوں سھر لمڈا کشینگ کہ گیگان (چونکہ من پیش ء گوٹگ ء
اتان) اسے رنگیں پرک ء بھرالی انت ء جتاہیں بھرائی گیگانی بیت پرچا کہ انجیں
بنکپائی گیگانی کنگ بیت، ہے حساب ء یک درے چہ جتاہیں۔ ہے جیز ناچ ء چہ
ہم بیت، بل ء چنگ ء زہیریک ء ہم، ء پچے کارے ء چہ ہم کہ ایوک لہز یا پچے ء بے
زیرے بے تنگ ء بندے کارم دکنٹ۔ چونکہ ہومر ء بنی آدم چونکہ ہست انت (اسل
بنی آدم انت) آئی ء چہ جواستز کرنگ ء دیم ء آورتگ۔ کلیفون (cleophon)
(ہے رنگ ء دیم ء آورتگ چونکہ آہست انت۔

ہے گی مون (Hegemon) ء کہ تصدیا ء ندوک انت کہ بدیں پدگیری
کنوے، ء نکو کاس (Nighochares) ء ڈیلیاڈ (Deliad) ء ندے آصال
(مردماں کہ صمارگ ء ہست انت) نکلیں رنگے ء جیش داتنگ۔ ہے رنگ ء
سوت ء اندرانی گیگان (سوت اودے زہیری پکاری ء زبانت ء کارمرد چنگ) ہم
ہے حساب ء جتاہیں رنگے ء بیت چونکہ تموسس (Timotheus) ء
واگی ”نازس مردم“ فلزا کے نس (Philoxenus) ء واگی ”سیاہیں سندھ“ ء چہ

شعر ء ازم

جہانت۔ گمزدیء دل ساچی ہم ہے رنگ ء یک دُرع چہ جہان گسنت، دل
ساچی ء لیکہ انشا انت کہ مردماں کہ ہمارنگ ء گندبر آحاں چہ بھل تر
پیش داریت۔ گمزدی ء لیکہ انشا کہ تر تر پیش اں ہدایت۔

(4)

پدگیری ء رھبند

دیگا سنی تبادت ء گپ پست کچک بزاں ہمارھبند ء گپ کہ چہ آنی ہر رنگیں
بنکپ ء گیگان بیت کت۔ پرچا کہ پلے کار بکین بنکپ ء ہماؤ ء کار مردکت ء
گوشتی رھبند ء پدے پلے ہم کرت کت۔ رگ پلے (گوشتی رھبند، بیانیہ ء
رھبند) منت ء ہم یاد کہ کارستاں دیم ء کاریت چہ کہ ہومر ء تنگ یا بے بدلی ء
سدلی ء وت اش درا نگازیت۔ یا آھے رنگ ء پدگیری کت کہ وتی درا میں
کارستاں گوا جتی بہ کت ء دیم ء بیاریت کہ کرد ء کارانی تے ء تیار ء ساڑی گندگ ء
بیانت۔ چو کہ من بندت ء گوشتک ات، اے ہما تنیں رھبند انت چریش گیگان
گردکیں ازمانی، نیام ء تبادتے درکت۔ یک حساب ء
سوفوکلئس (Sophocles) ھے رنگیں گیگان گردے چو کہ ہومر۔ پرچا کہ
دوھینانی بنکپ جوان ء تنکیں کارست انت۔ دوی حساب ء
آرسوفنس (Aristophanes) ء تیم ء انت۔ پرچا کہ دو نیں کرد ء منت ء
گیگان گزرت۔

باز ء گوشتک انت کہ ھے حساب ء چو نیں پھیاں پے سمانک (بزاں کرد) ء کاہند

شعر ء ازم

کار مردگت بیت، ہمیشکا ڈوریانی گوشتک کہ دل ساچی ء گمزدی دو نیں ماڈ رنگ
انت پرچا کہ دل ساچی ء (اڈکوک) میگاری انت۔ یونان ء (میگاری) ہم کہ
آحالی گوشتک انت کہ مے راج مستری رھبند ء گول اے بندت بوٹک انت، ء
مسلے ء (میگاری) ہم کہ آحالی پلے کار پتسی کارس (Epecharmus) کیونی
ڈو نیں (chionedes) پلے مینگ (Magnes) دوھیناں چہ
پیر انت۔ پہلو پلئیس ء بازیں ڈورین (ڈوریا ء مندوک) گمزدی ء دوی کونک
ہم وت ء گوشتک۔ اے گپانی مینگ ء آھالبرانی بزانے ء سرا گپ ء تران کن
انت۔ آحالی گوشتک انت کہ ”گلو“ ء ڈورک بولی ء (Come) گوشتک ء
اے تک بولی (Demos) دل ساچی کونانی نام (Comazein) (دشی ء
شادی رنگ) ء چہ درنہ کچک بلکیں اے نام ہمیشکا دیگ بوٹک کہ ہماز رنگ ء
شعر ء مردماں آحاں ہرگ ء نہ اشک ات گڑا آکو چگاں (Comai) ترا تگ
انت۔ دگہ گپے انشا انت کہ آحاں (ڈورک ء مردماں) رنگ یا کرد ء بزانے ء
Dran ء لبر گوشتک۔ ایتھنز ء مردم اے لیکہ ء پے (Pratten) ء لبر ء کار مردکن
انت۔

(5)

پلے کاری ء ڈو نیں نیون

ہما بیت کہ پلے کاری ء بندت چہ دو چیز ء تنگ، دو نیں آدمی زات ء اکی تب ء گول
ہمگر نچ انت (1) گیگان گرگ (پدگیری) تک در کسانے ء چہ پنی آدم ء حاک ء

شعر ء ازم

گوں سوار انت۔ چریشی ء چار آدیں سحد اراں چہ جانت کہ آدرستان چہ گیشتر
پدگیری کوک ء ہے تب ء منت ء آوی بداتی درونت ء دربارت۔ ہے رگ ء
دراں س مردم کدرتی حساب ء پدگیری ء چہ وشی بنت۔ مے تجربت وت ہے
گت ء شاہد انت۔ پرچا کہ آچیزی را آتیں گیگان ء چہ ہم وشی بہ ایں کہ آہانی
چارگ پھارا گران ء نہ وشی انت۔ چو کہ بد ء دشمن داریں سحد اراں جون (الاش) ء
ہے رنگیں چیز ء اشی ء سب ایش انت کہ در برگ ء تب ء کدرتی وشی یے مان کہ الوک
ہب زانتیکارانی چیز سے زانت۔ بلیکس درانی مردمانی حاترا انت۔

توری اشیانی بودشت چچچچہ ہم زور بہ بنت، یک مزین وشی یے۔ آہم رنگ ء چارگ
جتیں چیزانی گندگ ء گوں پھیکا وشی بنت پرچا کہ چوش لنگ ء چہ آئی ء زانت
گیش بیت (آچہ عقل ء منت ء چہ کاربت کہ کام چیز ء پدگیری لنگ لونگ، ء بد
جست گنت۔ پت انت، شوہاز کن انت) کہ اے پلان چیز ء بت انت (اگاں
ناگت ء آچیز کہ پیش دارگ لونگ انجین کے کہ سیر ء نہ دیگ گڑا چریشی آئی ء
چارگ ء پدگیری ء مارشت ء چہ وشی نہ ریت، بلیکس اشی ء کرد ء چہ رنگ ء چہ ہے
رنگیں اندگہ سبیاں چہ۔

پھیکا پدگیری پہ ارا انچا سہم گے (بزاق فطری چیز سے) ء دوی زیر ء وزن ہم
انچا ہیں چیز انت ء دریاہ ہم گیش بلیکس حساب ء وزن ء جتا جتا ہیں بھر
انت۔ پھیکا آرمدم کہ آہانی تب ء بہات ء چہ تب سک باز تہر دانت، کدرتی
حساب ء انجین نہ گیش بلیکس ء حماہت ء گیش بلیکس (نی البدیہ) سحد اشی

کرت۔ اشان میزان میزان ء دیر وکرت ء چہ اشان پدکاری ودی بوت۔

کوہیں پدکاری ء دوزات

ہے اے پدکاری کہ پیشہ کارانی جتا ہیں تب ء واز مندگ ات و تہر ء دوجتا ہیں
زاتانی تب ء بھر بوت (بزاق بلیکس ہیں) پدکارانی تب ء حساب ء زیت درونگ ء
تب ء بھر بوت۔ آہا کہ گھین ء جواںیں کردانی ہد اہد انت اشان وتی گیشگان ء
پدگیری ء چہ جواں غمزین کارستانی کرد ء نام کشی، گشین کرت انت ہے چریشی ء
چہ جتا وشی تیں (اکثر جمیل جالبی دوی شاعران وتی چا جاک ء تب ء کسانیں دھن ء
پدکار گوشت، راجکار) پدکاراں جھل کپتک ء بدیں مردمانی با تہر ٹیس ات ء
اشان درستان چہ پیر تکتی ء عتوئی شعر ٹیس ات ء آہاں پاک نازینک، سپت ء
ساڈا۔

سکھیں رنگ ء چپاں چہ چوشینے مے دیم ء نیت (پشت نہ کپتک) کہ ہومر ء
زامگ ء چہ پیش بے رنگ لونگ (بزاق ہے تکتی ء عتوئی شعر)۔ اگاں چہ زانگ
بیت کہ چوشین بازین پدے نینگ لونگ۔ ہے ہومر ء چہ پدے رنگیں پدے بازین
نموگ دست کپت کہ ہومر ء پدے (مارگائٹس) Margite (مارگائٹس) کہ اے رنگیں کہ پدے
، چوشین لپاں پہ انکی دریاہ کارم رنگ لونگ۔ پرچا کہ اے دریاہ اے لیکہ ء
چہ جواتر ات پرے ہازا اشی ء نام انکی کپتک اے ہما دریاہ چریشی آہاں یک
دگر ء سرانتی پتیک۔ اے رنگ ء اے کوہیں پدے کار دو لپائی تب ء
بھراتنت۔ یکہما کہ سپت ء سازا گشی پدے پتیک ات ء دوی ہما کہ انکی پدے

گمزدی و راجد پتر

گمزدی بازیں بدلی غمدلی و رند آھر وتی جوانیں شکلے و گرگ و پد ترھ
ات۔ اسکا ئی لے و درستاں چہ پیریک دہ کارستے و گشتی آوردت (بزاں آئی غ
کارست کیے چہ دوکت انت) جوابی (کورس) کمترکت انت۔ غ گمزدی و
جوانتریں بھرگت و رازرشت دات۔ سو فکلپس و کارستانی (ایکسٹرنی) حساب
گیش کت غ سے کت انت۔ غمدارگانی زبانی کسانتی (پردہ) منت و گیش کت
انت۔ بازیں مدتے چہ چو بوت کہ گمزدی غ کسان غ نکلیں کھسی رو غ بند و وتی
کوھیں کھسی لہراک (اسطیر) و پتونی زبان نیکر کت و وتی جتاھیں کد غ مرنی بے
گپت گڑا اولی رند غ انجھی دریاب کار مرد رنگ بوت۔ چہا کہ بدات و غروکی
چاردارگی دریاب پیھکا کار مرد رنگ بوتیک ات کہ آزمانگ و کتھیں کھسی
لہراک غ چست و ایراں گوں ہنگر تھیں لھیاں پہ شترات بلے و حدہ گپت و
بن ہشت ایر بوت (بزاں دیم و اتیک) گڑا جوانتریں دریابے کار مرد رنگ
بوت (کدرتی حساب و دہ دریابے جاہ گپت) پرچاکہ درانیں دریاباں چہ
گیش انجھی دریاب گپت و تران غ گوں نیک ات۔ اے چہ ہیشی و کھر انت
کہ ماگیشتر گپت و تران (ھر و چکیں) انجھی دریاب چہ کار گریں۔ بلے
مدرس و دریاب (ھیکسا مبر) و چہ اتاں۔ چوھا وھدی بیت وھدے ماگپت و

نپس انگ۔ چو کہ ہوسرنگین رھند و یکتاھیں لپکار و نام غ کرزیت۔ ایک اسے
دکہ جوانیانی پد و اتاں فکلپس پیھکا ھم کہ آئی و پد گری و تہ و کسانکی ارواہ
ھست و اے رنگ و آوکیں مردم ات کہ دل ساچی و ھیل دیم و آورنگ نے
پرچا کہ آئی و پدیں نکستی و جاہ و ختون و چہ کارگپت و کسانکی ساچے
بکشات۔ پیھکا آئی و Margites (مارگیش) و دل ساچی و گوں ھمایادی
ھست کہ آئی و الیڈ و اوزی سی و گمزدی و گوں ھست۔ بلے وھدے گمزدی و
دل ساچی یک برے شری و دیم و اتیک انت گڑا رند و لپکاراں وتی اصل تب و
بودشت و پد و آھاں و ت اے نوکیں واپاں چاشی غیا آئی و گوں بندوک کرت۔
سکلیں لپکاراں انجھی لپنیوگ و بدل و دل ساچی نیوگ و ھیک و اتیک انت۔ غ
سکلیں لپکاراں جنگی لپنیوگ و بدل و گمزدی نپس ات۔ پرچا کہ اے دوھیں
نیکیں تھر کوھیں تھراں گپت مرن شان و بتار و بلندانت۔ نوں پشت کپت
ے ھست کہ جاہے گمزدی و لوٹ و بھر و گپت کت گڑا بیدے و ت و تھیر و
ھساب وھدے چہ گیش دیروی رنگ یا اتاں، انجھیں ھستے کد و آئی و گوھش
جوان نہانت۔

گمزدی و دل ساچی بدات و دوھیں و ت ساچ انت۔ کیے و بنا چہ ھما مرداں
بوت کہ و تھراں، گوھش ات (پاک نازیک و ساڑا) و دوی و بنا ھمایاں چہ
بوت کہ و فیک، گوھش ات (جتنی و اھل و واضعتی نیکن دھ) کہ دینگ ھم
بازیں شھراں ھے دوھست۔ دوھیناں چہ ھر کیے دما رنگ و کھر ات و میزان
میزان و دیروی کنان بوت انت۔

ترانہ انچاھیں گالوار غچہ دور بہا یں۔

واکیات گیش بگش بوت انت غکسما نک عھر بھرے عتہ غگیش آرگ بوت۔ نوں
ھنچو بس انت امریت چاری باز دراج کشی لویت۔

دل ساچی عستانہ راجد پتر

دل ساچی کہ ماہیر غگوشتک ات بدین مردمانی پد گیری انت۔ بدین عچھر رنگیں
بدی اتان، بلیکس ابوک کلاگی یتھیں بدی انت کہ بوت بدرنگی عھر ابی ہے۔ اشی عستا
چوش کلک بیت کہ آسمے رنگیں عکس غبدرنگی ہے بہ بیت کہ مدتورینیت (پرچاکہ
کلاگ گرگ غتوا نہ کلک یک ھسے غبدی یا بدرنگی ہے کہ نکس دنت غ نہ کہ
تورینیت) چو کہ انہد اریں سورتے بدرنگ غبڈول و الم بیت لے انچو اتان کہ
آئی عچارگ بہ تورینیت۔ نوں ما انچو سر پد بونگیں کہ گمزدی کجام پنہاں چر دوم
گراں چنگ غکجام مردمان اشی عرودنگ عبھر زرنگ لے چو کہ ہندت غ دل
ساچی عنیگ عھچ دلوکش دیگ نہ بونگ پیشکا اشی عرودم غراجد پتر عبات عکس
نہ زانت۔ پرچاکہ مزین مدتے پد شھر عگر غدار کوک (ناظم) غزادات کہ
مردمانی ھرچ عسر اول دشی غرواج دیگ بہ بیت اشی عچہ پیر آلوگی غ دتی دشی غ
یلے بونگ۔ اے وھدی کہ آئی غ (دل دشی) لوک شکے پتر اشی عہیتہ کنوکانی
نام دیم غاتک انت۔ لے درساں چہ پیر "سورت غرنگ" کے غدیم غآورت

انت۔ کے غدرستاں چہ پیر ہنداتی ندرگ غدرہنگ کرت انت۔ یا کارستانی
ھساب گیش کرت۔ الیش غاے رنگیں دگہ بازیں حالانی بابت عکس نہ زانت ابی
کارس Epicharmus غفارس Phormis غدرستاں چہ سر دشی عکسہ
ہنگ۔ پیشکا اے دیرو دی عہندت ساری غچہ بوت۔ لے ایتھنر غچلے کاراں
کرے ل Carates لوبی مردم انت آگشی (نکستی) رنگیں دل دشی بلہ کرت غ
انچاھیں کھی رود غہند غکھاناں کار مردکت

جنگی لپے کاری

جنگی لپے کاری (ایک) ھمے ہند غمزدی گول ھمرنگ انت کہ اے ھم مزین کرد غ
کارانی لوبی انت منت پد گیری (اے ھم مزین لپے کاری عکس یتھیں کرد غ
دیم عکاریت) لے اشیانی طاوت ھمیش انت کہ اے ہندت عمگرداں آھر غ
بلیں دیاب غکار مردکت، غاے گوشگی لے (بزاں اشی عتہ کہ لے گوشگ
بیت۔ دگہ تواتے اشی عدراجی انت۔ گمزدی داس دتی ھمے ہندت عکس کہ
آئی عکرد غارودج عھد غہندے غیا آئی عزیک (وھد ع) پاد ہندی غبکت۔
لے جنگی لپے کاری عکرد غپہ وھد عھد غہندت۔ اگاں چہ ہندت غگمزدی غجنگی
اے رود بکرنگ بونگ انت۔ اشیانی ازبااں چہ چندین انجین انت کہ دو ھیں
تھراں پیک انت غچہزے ایوک گمزدی غپہ ہندوک انت، پیشکا آکس کہ

گمزدی و روع شری و بدی و تپاوت و کرت کنت آہنگی و روع ہم دتی کپ و جت
کنت و اشی و سبب اش انت کہ جنگلی و در اہیں (بزاس ازمی لوٹ و
گمزدی و دست کپت بلے گمزدی و در اہیں از باب جنگلی پے و دست نہ
کپت (بزاس نیست انت)

دومی بھر

(1) گمزدی

آلپ کاری مسدس نرانی در باب و گیگان کنت و دل ساجی و مارند و کپ و
کنیں۔ انی مارا گمزدی و در جنگ و تل ات، پیسر و ہرچی کہ مائی و بابت و
گوشتک ات، ہے روع مائی و راست و املیں ستا و کنیں گمزدی گیگان انت یک
انجیں کردے و کہ جوان و سرجم بہ بیت، ویک کسان و مرنی یے بہ بیت
ئے، سیگا رانگیں زبانے و پیشک بہ بیت چریشی زرت بہ ریت، بلے بازین بھرائی
تد و بازین راہ و درال چریشی و ترس و مک و اسر کنت و بے تاہیری و تاہیر بہ
کشتیت۔

(2)

چو کہ گمزدی ازم کاری و مک و گیگان گپت۔ پیشکا در ستاں چہ پیسر و دری انت
کہ سیگا رائی و از باباں چہ کیے بہ بیت آئی و پے (Melopoeta) (بزاس
زینر)، و از زبان، پرچا کہ اے دوہیناں چہ دومی (ازمی لوٹ) و تد و در دنا کی و

شعر و ازم

گیگان و نیون سوار انت۔ زبان و چریشی برانت ہمیش انت کہ اے دریابے و
تد بہ بیت و زبیر و معنا و ہر کس زانت۔

و کہ چو کہ گمزدی یک کردے و گیگان انت۔ و چو کہ مرد اے کردے و تد و سوار انت
آہانی شری آہانی و زو و پیس، بند و پاوے انت۔ پرچہ کہ ہمیشی و (مند و پاوے و زو
پیس) چہ کردے چائی و قو شری رسنت، چریشی ہے آسر در کیت کہ مند و پاوے (دو و
پیس) ہم کردے و نیون (سبب) انت۔ پیشکا بنی آدم ووشی و زو و ہم دو نیون
انت۔ کسھی روع بند کردے گیگان انت۔ کسھی روع بند و چریشی برانت۔ واکیا تانی
(سر جیں روع بند و پلاٹ انت)۔ و زو و پیس ہمارا کنیں چیز انت کہ چریشی مردمانی
سپا و کردے کار (سیرت) گیش انت۔ رنگ و کشانی تد و آہانی سر جیں گپ و تران
سوار انت و ترس آئی و لیکہ و مراد چیزے و و زنگ بہ بیت یا لوک انچا نہیں گئے و
گو و گ۔ پیشکا ہر گمزدی و ہر دوری شش از باب بیت کہ در راہ کیجاہ بت و ہما سل
شکل و رنگ و دیم و کا زانت۔

- 1- کسھی روع بند 2- و زو و پیس 3- زبان 4- رنگ و اسر
- 5- سیمینگ و سیگار 6- زبیر

چریشاں دو و سیادی گیگان و راہ و دران انت۔ کیے و سیادی (گیگان و) و زو
پیس و گوں، و گے و سیادی (گیگان) نکلتا تانی انت۔ پیشکا انچا از باب انت۔
برز و از باب بازین لپکارے و کار مر رنگ انت و اے در راہ گمان و حکم گمزدی و
تد و دست کپت۔

شعر و ازم

(3)

کھسی روغ بند۔ اے ازبانی بندہ درستان چہ جواتر واکبات ۽ کل کھسی روغ
بندانت۔ پرچا کہ گز دی مردمانی گیگان نہانت نکلیں کردانی گیگان انت۔ زندہ
وشی ۽ رنج ۽ پرچا کہ وشی کردہ انت ۽ غصہ راستیں وشی کردہ وشرتریں لیکہ انت
آسم یک ہما بے ۽ کردے۔ پیچے نہ انت۔ ۽ انسانانی نندہ پادا، آہا حالی کردہ
کاریا شری حوار انت۔ وشی یاد کہ چیزے آحاں وتی کردہ کاراں چریت۔ پیشکا
گمزدی نندہ پادہ گیگان ۽ گرگ ۽ ہاتر آکر دے گیگان ۽ نہ گبت بے کردہ گیگان ۽
نندہ پادہ گیگان ہم پیشک حوار بیت۔ پیشکا کردہ کھسی روغ بند گمزدی ۽ شرتریں
لوٹ انت۔ ۽ غصہ چیزے بجی لیکہ ارز شے داریت۔ ۽ پدا الیش انت کہ گمزدی بے
کردہ برجہا بیت نہ کنت۔ بے نندہ پادہ آپشت پکت کنت۔ نہ کستریں پلے کارانی
گمزدی ۽ نہ ۽ گس مان انت ۽ اے یک انہیں کسے بے شک ۽ شہو پلے کارانی
گورا گندگ بیت۔ چونکہ مت کشانی نہ اگاں زیوکس ۽ (Zeuxis) گوں
پالی گنٹس (Poly Gnotus) ۽ دیم پدم کنگ بہ بیت گز ادنی نندہ پادہ
درا نگازی ۽ گوں جوانی ۽ کنت بے اے رنگیں درشان زیوکس ۽ ہتاں چہ گندگ نہ
بیت۔

اے سال ۽ گبر کہ اگاں مردے وتی درائیں کہاں گوشتا یک در پے ۽ ہمنگ
بکنت ۽ اثنانی نہ نندہ پادہ ۽ گیشیں ابت ۽ زبان ۽ کشاں جواںیں رنگے ۽ بہ
درا نگازیت گزرا ایوک گمزدی ۽ جواںیں اسرے ۽ ودی کنگ ۽ اے بس نہ

شعر ۽ انزم

بیت۔ نکلیں اے لیکہ اے رنگ ۽ شرتر گوشگ بیت کہ گمزدی ۽ اے درگت ۽
(نندہ پادا، زبان، کش ۽ بستار ۽ کنگ بہ بیت) نہ وشی ۽ ہراب بہ بیت بے آئی ۽
کھسی روغ بندہ واکبات ۽ بجی جوان بہ بیت۔ چونکہ مت کشی ۽ نہ ۽ پنا کیس رنگ
اگاں بے روغ بندہ شک کنگ بہ بیت گزرا چیشی آتش ۽ بدل ۽ کم وشی
ریت کہ آئی ۽ کش بے رنگ ۽ روگن ۽ کشک یوتک۔

اے روغ اے گپ ہم کیش کنگ بہ بیت کہ گمزدی ۽ آہر کہ چویشی ۽ ملک ۽ آسک
باز وشی دل کش بیت، کھسی روغ بندہ بھرانہ بزاں گردش ۽ شوہاز۔ گپ ۽ گیش
پکا کنگ ۽ پکندت کہ گجت نبیسی ۽ نوک ۽ ہند زبان ۽ سلسلی ۽ نندہ پادہ جوانی ۽
زیت وتی نہ ودی کنت بے کھسی روغ بندہ سازگ ۽ گوں شری ۽ کنت نہ کنت
انت۔ مے درائیں گوشیں پلے کارانی نہ ۽ ہے چیز گندگ ۽ کیت۔

نندہ پادا چو گمزدی ۽ جواتر یں لوٹ کھسی روغ بندانت چو گیش کہ اے آئی ۽ ارواہ
انت۔ ودی شرب نندہ پادہ ریت پرچا کہ گمزدی کردہ گیگان انت ۽ اے رنگ ۽
شریں دڑے ۽ صیل غا آتانی جھا گیری ۽ کنت۔

رنگ ۽ نشان۔ یسی بھرنگ ۽ نشان بیگ انت۔ اے بھرے سیال آدرائیں راست ۽
شریں گپانی درنگ ۽ انت کہ آتانی دار ۽ دار پرت ۽ سیاست ۽ گوشتا تک ۽ ازمانی
سر ۽ انت۔ گوشیں وتی کارستانی کپ ۽ تران ۽ پیاسی ۽ س ۽ وشتیں وشی گپی ۽
درشان رنگ ۽ دوست کن انت بے نی گوشتا تک ۽ (لسانی) رحمدانی سر ۽
زدرانت۔

شعر ۽ انزم

تندہ پاداغ رنگ و نکشانی نیام و تپاوت۔ وڑغ پیچ یا (تندہ پادا) و تہ
ایک سماجی حواریت کہ چریشی گپ تنوک و تب زانگ بیت لے بازگوشا تک
انچیں سم بنت کہ چہ آئی و وڑغ پیچ یا کرد و چاگ نہ بنت۔ غ اشانی تہ و پوش
چیزے نہ بیت کہ چہ آئی گپ تنوک و تب یا کتہ غ زار بانی بابت غ چیزے
زانتکاری بہ ریت، رنگ و نکشانی تہ ہرچی گوشتک بیت (دراگاز رنگ
بیت) دراه حواریت نوری آچیزے و جوانیں رنگے و پگیشن ایت باند و شیں
رنگے و یا ایک انچا نہیں گپے و بد رشانیت۔
زبان۔ چاری بھر زبان بیک انت چوک من پیسہ گوشتک ات بہزانی مکک و
نکش و رنگانی سحر انگ و پلے بہ بیت باردا کئے آئی و زور آوری و اسریک پیچ
انت۔

سوت۔ چٹکچٹکس دو چیزانی تہ پیسہ سوت (زیر) انت۔ گوردی و درائیں
لرت پر شوکس یتگا رنگ و تہ اے درستاں چو شہ بہ شوک انت۔
سمجھینگ۔ سمجھینگ و ہم مزین کردے ہست۔ لے اش و گول کسما کس
نویس عازم یا پلے کاری عازم و گول کم انت۔ پر چاک گوردی و درتاش و کارستاں
چہ برزغ بالا انت۔ سمجھینگ و دولداری پلے کاری چہ کش ہر کار و گول بیک۔
4۔

کھسی روغ بند و وڑغ پیچ
اشانی کیشینگ و پلے مارا چاک و مل ات کہ کجام رنگ و کھسی روغ بند پیچ
بیت پر چاک کہ اے گوردی و اولی و جواترین بھران۔ ماسے رنگ و گوردی و

سارو اے کنیں کہ آجھا گیری یے (پد گیری، گیگان) یک انچیں کرد و کارے و کہ
سرجم بہ بیت و مرنی یے بہ بیت پر چاک کہ چو بیت کت کہ چیزے سرجم و کمال بہ
بیت لے مرنی یے مد وایت۔
(1) سرجم و چہ منی بزانت ہمیش انت کہ آئی و بندائے (بجی بھر) بہ
بیت۔ نیامی بھرے بہ بیت و سرے (آہری بھر) بہ بیت۔ بندائے و چو زانگ
حو دوری انت کہ چریشی پیسہ چیزے یوٹک لے اش و پے چیزے نہ چیزے
یوٹک حو دوری انت۔ لے اش و ابید "آمر" ہانت۔ چریشی اے زانگ بہ بیت
کہ چریشی پیسہ و اکیے الم یوٹک، لے چریشی پدھ چیزے و یوٹک و حاجت مہ
بیت "نیام" ہانت کہ چریشی اے زانگ بیت کہ اش و چہ پیسہ چیزے یوٹک و
اش و پدھ چیزے سم بیت۔

پیشکا آپکار کہ وتی کھی روغ بند و شیں رنگے و روغ بند و یوٹک آزاد
انت کہ کھر کاچہ ہم باش بکت و کھر کا کہ یوٹک آسراش بکت لے آئی و مے لوانی
ھیال دارگ یوٹک۔

(2) پداہر حایج کہ شرنگ انت آوری سادارے بیت کہ کہ چیزے بازیں
بھراں چہ او یوٹک۔ آئی و پے ایک اے حو دوری نہ انت کہ درائیں
بند (یا بھر) یک جوانیں رنگے و روغ بند و یوٹک انت۔ لکلیں اے سم حو دوری
نہ انت کہ آشاہگان و مرنی یے بدایت پر چاک سرنگی، شاہگان و روغ بند و گول
ھمگر بچ انت پیشکا یک کسائیں سدا رے مے حازر اشترنگ نہ بیت پر چاک کہ

آئی و چارگ دیر نہ جنت (بزاں) صحت و چہاں کپ ایت) و بازیں
بندانی (اعضاء) دیم پدم و تپاوت و نہ کت، ہے رگ و چریشی تہا سکیں مزیں
سحدارے شمرنگ بیت نہ کت نہ چاکر کئی و درائیں بند و ازہجیک و گنگ و
نایت پر چاک و دانے و آچارگ بیت نہ کت، ہمیشکا آئی و مرنی شاہگانی
چاروگ و بہ درانہ بیت، چوک ہزار پند دراجیں سحدارے۔ پدھم سحدارو
اندگہ چیزاں پہ یک اکا پیں شاہگانی یے الی انت۔ بلے آشاہگانی ہے رنگ و بہ
بیت کہ چم آئی و زانت و دیست بکت انت ہمیشکا کسھی روگ بندے و بہ دراجی
ہو دوری انت داں آدل و نشت بکت (بزاں) حافظہ و نہ بیت و جاہ بکت)

نوں پشت کت اے گپ کہ اے دراجی و حد چے بہ بیت، مرنی و صحت کہ تو و سرا
تماشہ گئے پیش دارگ و ہو دوری انت کسما تک و ازمے گوں گچ سیادی نہ
کت۔ پر چاکہ اگل سدیں گوردی سر و رند پیش دارگ بہ بت و تھک تماشا و
حساب کنگ بہ بیت (یائی و و حد و حساب دارگ بہ بیت (گرااے نہ و ش و
پوچیں گے بیت) گوشت کہ کوشنیں زمانگ و اے رسم و درو و مہال دست
کپت۔ بلے اگل ماحد و چیز و رنگ و چہ بہ گیشنیں گرا و چو بیت کسھی روگ بند و
دریش سپت ارزانی و گوں سر پد بوگ و بوشت و ہجیک و ہمنچہ دراج بہ
بیت، ہمنچہ شاہگانی و روگ و ش و جوا تر بیت۔

گپاں تو یاریں گرا اہے گوشت کہ استچ و آسان بہ بیت۔ اشی و یک راتیں
بزانتے ایش انت کہ گوردی ہمنچہ دراج بہ بیت کہ چہ آئی و لوٹ و گز و پد و ہمنچہ

بدلی سدی بیت کہ پریشانی و چوشی یاوشی و چہ نہ وشی و درشان جوا نیں رکتے و
کنگ نہ بیت۔

(5) سیکھا و ہمنچہ گرنجی (کسھی روگ بند)

چوکہ باز سر پد بیت کہ کسھی روگ ایوک ہے گپ و یکے نہ بیت کہ آئی و با مرد
یکے۔ پر چاکہ یک مردے و سرا ہمنچہ و اکیات کپ ایت کہ یک و اکیاتے و نہ و ز
آرگ نہ بت، ہے رگ و یکیں مردم و بازیں کار و گردا نچیں بت کہ آحاں یک
کردے و گوں ہمنچہ کنگ نہ بیت۔

چریشی آلپ کارانی روگی و سمیت کہ آحاں (HERCULEIDS) و (The
Seids) ہے رگیں پد بنگش ات۔ بلے ہو روتی درائیں شریانی یاوتی ازم و
کمال و منت و یا حد اکیشیں بودشانی منت و اے روگی و سر پد ات۔ ہمیشکا
و حدے آئی و اوڈی سی و عشت گرا اشی و نہ و آئی و دتی با مرد و درائیں زند
جوادار بیان نہ رنگش ات۔ چوکہ پارتاس و آئی و ٹپ (وگ و تھمیک
بوگ و ع) و اکیات، یا یونانی لشکر (فوج) دیم و آئی و پچی ایں گونگی و گپ و
اندگہ۔ پر چاکہ اے انچیں و اکیات انتت کہ اشانی عقل منیں آسراں یک
دو میگ و گوں سیادی نیت ات، آئی و ایوک حما و اکیات حساب و آدرنگ انتت
کہ آحانی یک کردے و گوں نہ یکی۔ بے ہست، کہ چے کہ روگ چما اوڈی سی و پد و
نام و یات کتیں۔ الیڈہم آئی و ہے رگ و دیم و آدرنگ۔ ہے رگ و پد گیری و
ازمانی نہ جھا گیری یک چیزے و جھا گیری بیت۔ ہے تیم و اے رگ و ہم چوکہ

کبھی روغ بندیکیں کر دے لیگان انت پیدھا آئی ء انجیں کر دے ء لیگان بوھگ
لویت کہ یکا ء سرجم بہ بیت۔ اشی ء مھر سے رنگ ء یکجا بہ بنت کہ اشنائی تہ ء یکے ہم
روغ بند بدل نگ بہ بیت یا آئی ء راکنگ بہ بیت گڑا سرجم ء کر دہ تباہ بہ بیت
یا سرجم ء بدل بہ بیت پرچا کہ آجیز کہ ایر نگ ہم بہ بیت کنگ ہم بہ بیت ء چہ
آئی ء باکے مد بیت (یاچا) پر کے مد بیت (بزاں آراتی ء مھر سے نہ بیت۔

(6) لچے کار ء راجد پتر نیس

دیگا مھر پی کہ گوھگ بوگ چا اشی اے گپ گیش ات کہ آجیزانی در شان لچے کار ء
دسز ء نہ انت کہ ساری ء دیم ء اتنگ انت بلیس آئی ء انجیں پیز در شان کنگ
لو انت کہ لوک دیم ء کا بیت۔ مھیز کہ بیت کن انت یا عقل شن ایت۔

پرچا کہ راجد پتر نویس ء لچے کار ایاوک ردا نک یا لچے ء نیسگ ء یک دیگر ء چہ جتانہ
انت۔ ہیرودوڈز (HERODOTUS) ء کتاب لچے کنگ بہ بیت ہم
آراجد پتر سے بیت۔ دوہمیانی (لچے کار ء راجد پتر نیس) ء نیام ء سے تپاوت انت
کہ راجد پتر نویس ہمائی ء گوشت ء چنگ ء گوھگ، ء لچے کار ہمائی ء گوشت کہ لوک
سرکش ایت (بزاں) ہمیشی ء گوشت پی بیت) پرے ہاترا راجد پتر ء چہ لچے کاری
زیات ہب ز اش ء جوا نیس چیز سے پرچا کہ لچے کاری لس گواجن ء چہ آشنا انت، ء
راجد پتر گیتی گواجن ء چہ۔ چو کہ مازانیس کہ مرنیس مرد سے پی گوشت یا چیز سے
کت۔ اے لے راتی یے، ء لچے کاری ء بکت انت۔ توری اشی ء تہ جوا نیس
نام کار مرد کنگ بہ بنت لچے (اے گپ) اسی بائے دیس (ALICI)

(BIADES) ء چے گوٹنگ یا آئی ء سرا پے گوٹنگ۔ اے انچاھیں راتی
ہے۔ اے تپاوت جاھے کہ دل ساچی ء گپ ات، راست بیت پرچا کہ
کاک (Comic) لچے کار وٹی کبھی روغ بند ء عقلی واکیا تاں چہ ساچت ء پدے
کجام ہم نام ء بلوٹ کارنت کہ آھانی دل ء کت اے مرد ء بنگ لچے کارانی دیم ء
چندیں (گیتی) مردمانی بابت ء بھنگ نہ کن انت۔ چریشی جتا مگردی ء تہ ء بھنتہ
کار راتیں مردمانی ناٹاں رجاہ وارنت، پرے گپ ء کہ مھر چیز سے ہست انت
آئی ء سراستک ہم کنگ بیت، بلے مارا انجیں چیز سے ء بوھگ ء سراستک نہ کت
کہ دیم ء نہ اتنگ۔ مھر چ گپے بوگ آراست گوھگ بیت کت، اگاں مد بوتیں
گڑا دیم ء ہم نہ اتنگ۔ پدا مگردی ء تہ ء ہم ایوک یک ء دو نام نامداریں
مردمانی بنت ء اندر کہ نام انچاھیں یا نگڑ ء ہیالی بنت، ء راتی چہ چندیں انجیں
مگردی ہم ہست کہ آھانی مچ چیز آشناھیں نہ انت۔ چو کہ
اگاتھان (AGATHAN) "پل" ء مگردی انت۔ اشی ء تہ ء واکیات ء نام
درہ و ت ساز انگین انت بلے پدا ہم چریش دل سر نہ بیت۔ پیدھا اے مچ
رنگ ء مھوردی نہ انت کہ لچے کار مگردی ء رواج بھگیں ء ہستیں
بھٹا نکانی (کھانی) سراگز ران بکت۔ اشی ء چہ شک کہ اے رنگیں پاد بندی نہ
وشی یے بیت۔ پرچا کہ آتشنا نک (کسہ) ہست انت آھاں ہم بازیں مرد سے
سھیک نہ انت پدا ہم درہ چریش وگوش بنت۔ چرے تران ء چاے گپ گیش
ایت کہ لچے کار ء (بند رے) کبھی روغ بند ء لچے کار بوھگ لویت نہ کہ دریا پ ء

بھرت (تفتیح) ء چچا کے گیان پلے کارے، پلے کارکت، ء کرداے گیان غ پدیگری ء
 پنک۔ انت ء اھم کساین پلے کارے نہ انت کے آئی ء کھی ردغ بند ء واکیات
 پیسر ء دیم ء اٹلگ انت پرچا کے چریشی جھالے ودی نہ بیت۔

(7) کسے در کسے

باد گیس کھی روئے بندۂ گردۂ بندۂ درستان چہ گیش مہارباب بیت کہہ در کہہ
روان کن انت کہہ در کہہ کھی روئے بندۂ چمنی گوگاہ ہمیش انت کہہ اشانی بندۂ
نہ و اویاتۂ روئے بندگمانۂ ہسابۂ راست بیتۂ نہ ہوردی زانگ
بیت چو شیں کساک ہرائیں لچہ کارنیں انت پرچا کہہ چرشیۂ عہ چہ شتر نینگۂ
آلۂ عہۂ بودنت نہ بیت غشیں لچہ کار بامردانی آسرتیۂ عہ حاترۂ چو شیں کساک
نینگۂ علا چانارت کساکۂ دیمۂ چہ نیکی دینگۂ کھی روئے بندۂ گمانۂ عہ حد انت
دور برانت غمۂ رنگۂ عہ و اویاتۂ عہ روانۂ غمۂ کٹلیۂ عہ بردش انت۔

ترس و گھوڑی۔ بلے گھوڑی گیگان انت انہیں کر دے کہ سرجم انت۔ بلکین
انہیں کر دے چہ جینی ترس و دروداری و جہرگ ہم سرہہ کشت۔ اے لوٹ شریں
رنگے ء انہیں واکیا انت چہ ووی بیت کہ الوک اُمیت نہ کشیں سرکتی نہ
انت (ہزاں ہما کہ جاجیو راگ) بلکین یک ء ووی ء اُمیت و تشکین آسر بہ بنت
چہ چا کہ اے رنگ ء ایشتر اجکہ ء ہیراں کن انت۔ چہ چا کہ ناگانی واکیا تانی یہ ء
آکیشتر اجکہ کنوگ ء اسر دار بنت چہ نیشاں اراگ ء ہمرہ ء ہم درکیت ء آگاس ء
ٹس (Mitys) ء سب بنت چہ ہما کہ ہیراں لوگ کہ آئی ء ٹس ء را کشک

شعراء ازم

ات، آبت، چارگ، عات کہ بت آئی، سراسر اپت، پرشت (غ) آجیر ترات (اے
 رنگیں و اکیات ایوک آبت، ویل گمان نہ بنت، اشاں چہھے آسر دیت کہ آکھی
 رو، ہند کہ اے رھیند اسی روء، ہند دیگ بنت۔ در ستاں چہ شرت رت بنت۔

(8) کسھی ردو بند دوزات، اڈا تگ و گیشنگیں

کھسی روغ ہندو ذات ۽ بنت ، اذانگ ۽ گیشٹیں (چنگ ۽ نہ چنگیں) آکا رام کہ
 آحانی گیانی شی ۽ نہ گرگ بنت اذورات ۽ بنت ، من آکار ۽ آئی ۽ نہ
 گیشٹیں روان ۽ یکشی ۽ ہودی بہیت ، چنگ ۽ گیشٹیں گوشاں کہ آئی ۽ نہ
 آسر بیڈے آشوب ۽ شوہاز ۽ دم ۽ نہ بیت ، اذانگ ۽ نہ یکیشٹیں ہانانت کہ آئی ۽
 آسر آشوب ۽ شوہاز ۽ کھسی روغ ہند ۽ ، چہودی لوہگ لوہیت ، ہرچی کار ۽ نہ
 پیسر ۽ دم ۽ اتنگ ۽ اے پٹیں کہ آئی ۽ گمان ۽ آسر بہیت ۔

(9) آشوب

جارو آشوب بدل بوهگ ء عزانت ايش انت که واکيات بدل کنت دگر
 ديمے به بات ء اے شرت زانگ ء چه هست که آشوب (بولی) باید انت
 هودزی رهبد یگانگ رنگین رهبد ء پد به بیت۔ چو که ائی یس ء وءه کاسدھے
 حاترا ازی یس ء گور سر بیت که ائی ء دل ء چو تئی ء پد وءه مان ات ائی ء
 چا ائی ء به رکنیت ءوش بکت بلے بیت چوش که ازی یس (ائی ء بستر) چه
 انت ء راز ء پانگ کنت دگر رنگین کارے کنت۔ هھے رنگ ء یس شیش کجی به وءه
 بنجھا ء به کشک ء برگ ء بیت ء ذاناس جلاو ء بستر ء گول ائی ء برگ ء

شعروا ازم

انت۔ بلے گوئیں واکبات آسرھے ذرکت کدراک ایت غوڈاناؤں جنگ بیت
چو کہ نامہ چہ سہرا انت، نہ زانگ زانگ ع جاہ گبت شوہازہ درگیج گوگلک
بیت۔ چرہئی آمر دمانی دل ع کنت یاہر ودی بیت کہ آحال لپہ کاروش بہت یا
بد بہت پیش دارگ لوئیت۔ درگیج ع شوہازہ جو ماترین رنگ حمانت کہ وحدے
آشوب ہم گوں آئی ع گوں بہ بیت چو کہ اوڈی سی پس ع تہ عست۔ شوہازہ
درگیج ع دگہ ہم راہہ درنت براں کہ بے سادہ کپٹکلیں چیزے ع منت ہم بیت
کنت یا چو ہم بیت کہ ماہ زانیں یاد رہ گئیں کہ کسے ع گوں کارے بوٹک کہ
ناں۔ بلے کھئی روڈہ بندہ گوں ہما شوہازہ گیشتر سیالی کنت کہ آمر دمانی زانگ ع
چاکار انت۔

ہے رنگیں درگیج آشوب ع گوں یکجاہ بیت غ گواری باترں پیداک کنت غ منی
سراؤ تو سپ ع حساب عستی ہما کروڈہ کاراں دیم ع کاریت کہ ہے رنگیں چیز دیم ع
بیار انت۔ ع دشالی ع دہالی ع چست ع ایر ہے رنگیں چارداراں گوں بندوک
انت۔ شوہازہ چو کہ مردمانی نیام ع بیت پیشکا چو ہم بیت کہ ایوک یک کسے ع بستارہ
دوی عھیگ بہ بیت دوی ع ساری ع چہ زانگ بہ بیت۔ اے ہم ہووری بیت کنت
کہ دوائیں یک ع دو یک ع براں انت چو کہانی ع نیاء بستارہ آئی ع برات اور پس
غیر کا گدے ع منت ع زانکار بیت بلے گوہار ہم برات ع چہ بیاریت۔ آشی ع یہ
شوہازہ یک دگہ کرے درکار بیت۔

پیشکا کھئی روڈہ بندہ دوئیں بھر آشوب ع شوہازہ ناگمانی بنت۔ یک دگہ بھرے

درونا کیں ندرارگ۔ کجام ہم آدھہ پتلیں یا نہ دیشیں دمان (نہ سگوکیں) چو کہ تلو ع
سر لہرگ، بدنی روڈہ دور پ وارنیں غو کہ بازے ع درونا کیں ندرارگ گوئیں۔
(10) کجی ع کجی بھر

ازم ساہے ع بستارہ گنجی ع کجی بھرائی کپت پیش ع بوٹک نی من ہمیٹانی کپت ع
کناں کہ کجی اٹانی نہ ع بھرنگ بوٹک (1) بندات (2) ندرارگ کہ جوابی سوتے ع
نیام ع بیت (3) بے سوتیں ندرارگ (4) جوابی سوت، جوابی سوت ع دو بھر بنت
کیے چہ زمر ع پیش شعرانت، غوڈی کجی سوت گوگلک بیت اے بھر درائیں کجی
کسما کانی نہ ع یک بیم انت۔ باز کجی ع تہ ع یک بھرے کوموں (تلو ع سرابا مردانی
مونک ع) بیت۔ پر دلوگ یا بندات کجی ع ہما بھرائت کہ جوابی سوت ع شعر ع چہ
پیرکیت۔ ندرارگ ہما بھرائت کہ دوسر نہیں جوابی سوتانی نیام ع کانت بے سوتیں
ندارگ حمانت کہ چہ آحال رند جوابی سوت نہ بیت۔ ہیرو جوابی سوت ع اولی
شعرانت، غوڈا سان موان کہ گشتا کجی جوابی سوتے بیت۔ آشی ع تہ ع ایٹا سٹیں ع
ثرو ع چارنہری دریاب کارمر نہ بنت۔ کوموں ہیکلی ع سوتے کہ آشی ع تہ ع جوابی ع
بامر دوائیں بھر زمرنت۔

ایش انت ہما بھر کہ کجی ع کساں ع حساب ع گیشٹیک بیت۔ سر جیں ازم ساہے ع
بستارہ آشی ع درائیں بھرائی کپت بوٹک۔

(11) ہرجی کہ گوگلک بوٹک نی اے گپاں چہ زانگ بیت کہ کھئی روڈہ بندہ
وحدہ لپہ کار ع کجام چیز ع چہ بھر یزہ کجام چیز ع رازیرگ لوئیت۔ اے ہم چارگ

لوہیت کہتی ہے سرجم رنگ و پنہو دری انت کہ آئی و تکنیک چنگ و ساوگ مہ بیت
 بلیکس مانگیٹنگ و اڑوکی ہے بہ بیت۔ چریشی ایدیشی و صاگپ کارویم و آرگی
 انت کہ ترس و گوارہ و جہوگ و پادوبکت۔ پرچا کہ ہمے چریشی و جھاگری و
 چنگل پجار و سہت انت۔ چریشی اے آسرنگہ بیت کہ جاور و بدل بوہگ و
 رد و ٹکلیں انسانے و دشہالی و چد بھال کنگ و پیش دارگ مہ بیت پرچا کہ اے
 ندرگ مارا نوں گمان بیت، چریشی گوارہ یا ترس و جہوگ پاد نیابنت ہمے
 رنگ و بدیں مردے و بدہالی و چد بھال کنگ و پیش دارگ ہم جوان نہ بیت
 پرچا کہ چریشی سچی اصل تب و ابرم دور کزنت۔ چریشاں کیے ہم سچی و سچتہ نہ
 انت۔ اسے نہ گوارہ کار بیت نہ ترس و نہ مئے مردم گری و نہ ہم کنت ہمے رنگ و
 بے ارزشتیں مردے و ہم بڑگی (برادی) پیش دارگ مہ بیت۔ بے شک کہ اے
 رنگیں کسھی رد و بندے مردم گری ساء چوٹی و دنگی ہے بیت بے گوارہ و ترس و
 جہوگ چریشی ہم پیداگ نہ بنت۔ پرچا کہ گوارہ و پنہو و صاگپ کہ آئی و جواز
 نیست و ترس صاگپ پیداگ بیت کہ مادی رنگیں مردے و جنجالاں و ترس و گر پتار
 گندیں۔ پیشکے ارزشتیں مردم و برادی و اکیات نہ گوارہ پیداگ کنت نہ
 ترس۔ فی جاوراں یک راہے سرکیت۔ براں ہا نادر ایں کس کہ دتی تب و نیک
 و ایما ندرے مہ بیت بے آئی و جنجال و پنہو و بدی و گناہ نہ انت بلکیں ہی آدمی
 ردی ہے۔ اسے رنگیں مردے و باز نادر و دشال بوہگ لوہیت چونکہ اڈی
 پس، تھانی پس یا ہے رنگیں تک و اندک مردم۔ کسھی رد و بندگاں جوانی و گھوں

رد و بندر دیک بوہگ گڑا آئی و دشی و غزلت کیے بیت دونہ بنت۔ چونکہ باز و صہیل
 انت جاور بدل ہی صہاب و چد شرع نیک و اناں۔ شرع و صہاب و نیک و بیت و پ
 بدی و مزنہ نہ انت بلکیں مزیں مردی و زوری و آسر بیت و پے ہا مردم و بیت کہ دراہ
 آئی و سر گوتگ انت یا صاگپ اشی و چد شرع نہ بیت کزنت نہ بیت تلوع و زانی تجربت
 ہمے گپ و منوک انت، پیسر و پل کاراں ہا رنگیں کہ لوٹ انگ بیان کرنگ
 انت۔ اسے وحدہ و جوا ترس سچی دو چار لوگانی و اکیاتانی سرع نوہگ بوہگ
 انت۔ براں اکیوں، اڈی پس، آرسٹیز، ملیاگر، تھانی پس، ٹیلی فٹ ہمے رنگیں
 اسے و مردمانی جاور سچی و نیکپ انت۔

اسے درامہیاں یا دوت مزیں رنجے سگ انگ ات یا پد گراں آتے اورنگ ات
 اش۔ ازم و تکنیک و رھد و بستار و سچی و سرجم بوہگ و ہمے رنگ و بوہگ
 لوہیت، پیشکا ازم مردم روانت کہ یوری پڈیز و سر ایوک ہمے حاترا ایراد گزنت کہ
 آئی و ہمے رھد کار مردم رنگ انت، آئی و گیشتریں کما کانی آسر سچی
 انت۔ چونکہ من گوتگ کہ سچی و دشتیں آسر ہمیشہ انت۔ اسے گپ و پک ایش
 انت کہ اسے رنگیں کماک اگان تلوع و سر ایادیم پدی و شری و سر ایش دارگ بہ
 بنت گڑا سچی و بستار و باز جوان بنت و یوری پڈیز و دتی نکپ و رد و توری پس رد و
 بند و صاگپ کے زور بہ بیت بے آئی و سچی پل کارانی و ترس و درستاں چد گیشتر درد
 ناک گوتگ بوہگ۔

دوی رد و سن ہما سچی و کاراں کہ باز شرگدراں آئی و اولی گوتگ۔ اڈی پس و

دابہ آشی و تہہ کھنکھی روئے بند و دوسرے بنت آشی و تہہ شر و شرع آسروہ رنگے و
بیت۔ آشی و چاروکانی زوری و پردہ جوان گوشک بیت پر چا کسے رنگیں کسانکانی
تہہ و لپکاروت عتب و پردہ گیر کنت بلے چریشی حرق و شے بے ریت آئی و شریں
گنجی نہ گوشت ملکیں آئی دل ساپی و پڑے چیزے گوشک بہ بیت پر چا دو جی
دو من آسیر (اوس شیر) آتکس خمس ہم سنگت بنت و کسانک و چہ
(لو) کست بنت نہ کسے کسے جنت نہ کسے و دست و جنگ بیت۔

(13) ترس و گواروی و جہر گانی سرینگ و سینی (ندارگ کشی) و چہ ہم ملک
زرگ بیت کنت۔ بلے ازم ساج و تہی رھبد و چہ ہم سرکش انت۔ ہسے وڑ
شر ترانت و شریں لپکار و شانی انت پر چا کہ کھی روئے بندھے رنگ و روئے بند دیگ
بہ بیت کہ بے گندگ (اگال دیت اش مد کنت) و شک و ملک و دل و
جہر گال پاد کنت۔ بلے ایوک ندر کشی و ملک و اے رنگیں جہر گانی سرینگ و پاو
نگ کسانیں ازوی رھبد پر چا کسے رنگیں ذنی ملک (پروڈیوسر) و سر انت
ہ۔ کہ ندر کشی و ایوک ہسے ہاترا کا مردن انت کہ چریشی و ملک و ترس اماں
بلکیں ترسنا کی پیداگ بہ بیت بندر و گنجی و لیک و چہ ناسر پد انت پر چا کہ گنجی و چہ
ھر رنگیں و شے و غزلت کہ دل لویت آئی و امیت دارگ نہ دیشیں صرے۔ گنجی و چہ چا
رنگیں لوت و شے و امیت دارگ بہ بیت کہ ایوک گھالی و بندوک انت۔ و
گنجی و چہ لڑت گرگ و برانت ہا ترانت انت کہ ترس و گواروی و ندر کشی و
پد گیری و چہ پیداگ بہ بیت گز ایدر انت و دل و اکیات و ہا سہبت و گول بندوک

بوھگ لویت۔ فی مارا چا رگ انت کہ آچونیں و اکیات انت کہ پمارا ترسناک و ہر ہم
گنجی بیت۔ آویل و غلہ کر کہ اے رنگیں جہرگ پیداگ کن انت یاو سکتا نیام و
بنت یاو دمنانی نیام و یاو نیپیں مردانی نیام کہ کوت مات و سیاہی و غزبکی اش
نیست۔ اگال و دژمن و دژمن بہ جنت گز ایدر و آشی کہ بزرگ رنگ (ازیت
دیگ) یک درو تا کیں چیزے۔ آشی و تہہ و چوشیں گچ چیزے نہ بیت کہ گواروی و
درو مندی و جہرگ و پیداگ بکنت۔ اگال درآ مدیں مردم یک و دو میگ و جو نیگ
بہ بنت ہم ہسے گپ بیت۔ بلے و حد و ہمار دمانی تہہ و دل و اکیاتے بہ
بیت کہ کوت مات و نریک و ساد انت۔ چو کہ اگال برات برات و چک پت و
مات چک و بہ کشیت یا کشک بہ لویت یاو کہ اشانی نیام و دگر رنگیں نہوشی بے بہ
بیت گز ایدر انت کہ کسانک لوئس و اشانی شواہز بہ بیت۔ ضروری نہ
انت کہ لپکار و رواج گنجیں کسہ و روئے بندہ و پروشیت (چو کہ آسیر و
دست و آئی و مات کا نی تم نشرا و اکیون و دست و آئی و مات ایرفاکلی و کشک و
واکیات و تہہ و بدل آگ ہج و ضروری نہ انت) بلے لپکار و دنی ساحتی توان پیش
دارگ لویت و گوتیں نکان و راشیواری و گول کارم رنگ لویت و شیواری و گول
کارم رنگ و غنی نزع برانت چے انت۔ ہا ہمیش و گیشیں۔ یک و ایش کہ
گنجی و کار پر زور بہ بیت و دیم و مردم درانیں کسہ و سر پد بہ
بیت (برانت) گوتیں تانی رھبد ہمیش است۔ میڈیا و دست و دنی چکانی کشک و
واکیات یوری پڑ ہسے رنگ و پیشنگ۔ دوی رھبد ایش انت کہ گنجی و سنا بہ

بیت ہے کارگوں نازانی؎ یہ بیت؎ مردمانی (ہے) کہے کہے جنت یا کثیف (زاری؎ وشی (زکی؎ سیالی)؎ راز رند؎ پاشک بہ بیت۔ سافنیر؎ اذبی پس اشی؎ و مسال انت۔ حیراے کسما کسما؎ وند؎ کنگ؎ واکیات وشی؎ و اندر؎ نیست بلے پویشی اوں دروہست کہ آحانی؎ وند؎ اے نگیں واکیر کسما کسما؎ و پلاٹ؎ و بھرانٹ۔ آئی؎ داس؎ و گنجی؎ ایکون؎ و ٹیلی؎ گول؎ و گنجی؎ و اودی؎ سیوں انجیں کسما کسما انت۔ سکی رھند ایش انت کہ دیم؎ و مرد؎ بہ زانت؎ و ہے کار؎ کنگی بہ بیت؎ و پدا دست؎ و بداریت۔ چاری رھند ایش انت کہے گوں نہ زانتکاری نہ نگینے؎ و کنگ؎ و سر بہ گپت کہ ہے وھد؎ اسل گپت؎ و سھیک بہ بیت۔ ایوک ہے رھند انت پرچا کہ کچی؎ و کہہ سر کثیف یا نہ کثیف یا گوں نزانتکاری یا گوں سل؎ زانت۔ چراشان؎ و شتریں رھند ایش انت کہ دیم؎ و مردم؎ و بابت؎ و جنگ؎ و عھد؎ ہکت بلے پدا دست؎ و بہ کثیف (مد جنت نئے) ادو؎ مانگ؎ و وٹس بلے نتیجہ حیرت پرچا کہ دروہست واکیر سر نہ کش ایت (بزاں نہ بیت) (اگال؎ لپے کاری؎ وند؎ اے رھند ہلاسا؎ زانت کڑا کسے پشت کپنگ؎ و اشی؎ و یک دروے مارا چر ایشی گن؎ و گورا رست وھدے عیون آئی؎ و تر نہیت۔ کہ آکری اوں؎ و کثیف؎ و دوی؎ و شتریں رھند ہمیش انت کہ کار بہ بیت۔ چاشی؎ و شتر ہمیش انت کہ گوں نزانتکاری؎ و بہ بیت؎ و شوہاز؎ و زانگ رند؎ بہ بیت پرچا کہ اے رگ؎ و ول مار موہجا؎ و طور نہ کت؎ و در گنگ؎ و زانگ؎ و پدا مارا بے تاحیری بے گور جنت۔ بلے گدزی رھند درساں چر شتر انت چو کہ کرس

فونیز کسما کسما؎ وند؎ و پدیو پدیو؎ وتی چک؎ و گت؎ و گت؎ و کنگی بیت کہ آئی؎ و بہر کاریت؎ و بلے دنت۔ یا آئی؎ یا جینا ہاھت؎ وندی؎ و قی برات؎ و بہر کاریت۔ و بلے کسما کسما؎ وند؎ و چک؎ و قی مات؎ و پرگ؎ و دزمنانی؎ دست؎ و دیگی بیت کہ آئی؎ و بہر کاریت۔ چو کہ من پیر؎ و گت؎ و کتچی؎ و کھی؎ و رو؎ بند ایوک چندیں تک؎ و کولانی؎ و اکیا گوں بندوک؎ وند؎ و چو پرچا بیت اے گپ؎ و گیشک؎ و کسے ازم؎ و کمال؎ و چو گیش؎ و ناگتی؎ و سر کپتی ہے ات کہ اشی؎ و کھی؎ و رو؎ بند؎ وند؎ و کچی؎ و سپت دارو کیں بکٹانی؎ و شوہاز؎ و لپے کارانی؎ و ہشونی؎ و رنگب۔ ہے رنگیں؎ و کولانی؎ و رنگ؎ و وگلوش؎ و یک کہ آحانی؎ و جاوراں اے رنگیں بلے شربیں؎ واکیات ہست۔ زور آرگ نہ بوٹک انت بکلیں بے دبی؎ و چو بوٹک۔ واکیات؎ و ٹھشت؎ و رو؎ بند؎ و جوائیں؎ و کھی؎ و رو؎ بند؎ و زانتانی؎ و بابت؎ و گپ؎ بوٹک اشی؎ و نی؎ و اس انت۔

15۔

گنجی؎ و کارست

کارست سازی؎ و بابت؎ و چار چیز ہودی انت۔ اولی ایش؎ کہ کارست تیک بہ بیت۔ اشی؎ و سر پدا؎ کہ گپت یا کارے؎ و کنگ (عمل) کہ چریشی شری؎ و درشاں بہ بیت؎ کارست و نشان؎ (مند؎ و پدا؎ وند؎ و ہرھا گوشک؎ و کارگوں انت کہ گنجی؎ تھے؎ و چیش؎ و بدانت) (اگال؎ کار؎ و گزور؎ جوان انت؎ گزور کارست ہم جوان بیت۔ اے رھند ہز زانت؎ و مردماں بہ راست بیت؎ کنت؎ و گلام؎ یا جین؎ ہم نکلیں مردے بیت؎ کنت۔ راتی؎ و پچارے؎ جین؎ جھلتریں؎ مردے؎ و گلام؎ سنے۔ بلے کہے؎ و دلی؎ ہر کسی؎ و اورا بیت۔ بلے اے رنگیں؎ دلاوری؎ و چالاکی؎ جینی؎ کارست؎ و

پہ نہ دیش چیزے بیت۔ کسی گپ ایش انت کہ کارتے زندگینے بوھک
لوہیت۔ اے شری نیکی و حساب ء کہ من پیش ء اشی ء گپ کت جانت۔ چاری
ہمیش انت کہ یک تب بہ بیت۔ اگان پلکارے یک انجیں (لفظ) کارتے دیم ء
کاریت کہ نہ گیشیں تبے ء مردم انت گرا آسمے یکیں حساب ء بہ
بیت۔ کارتے ءے گناہ ء مہار زوال ء مسال آر شیر نامی کچی ء تبے مٹی لاس ء
کارت سازی ء تبے گندگ بیت کارتے حساب ء نہ چارک ء مسال سلا ء یولی
بیز ء پریات ء زاری ء پوری پزیر ء کسا تک ء تبے ملا پشی ء گوشتا تک انت۔ یکیں
حساب ء ناوشنگ اولیس ء تبے آئی فی بینا ء کچی ء تبے آئی فی بینا ء کارتے کودتی
جان ء بہ کشک ء ہاترا جگ ء کپیت ء گریٹ ء آئی فی بینا ء گول آجنگ ء جی
سیادی نیت چو کہ رند ء پیش دارگ بوٹک۔

کسھی رود ہند ء بیم ء کارتے سازی ء تبے ہم پلکار ء انجیں گپاں گول بندوک
بوھک لوہیت کہ ہودری انت ء دل اش من بیت کچیں کارتے ء مردم ء
ایوک ہمارنگ ء گپ جنگ ء سرگ لوہیت کہ رہند ء دستور ء حساب ء بیت بہ
کت۔ ہمے رنگ ء چو کہ یک واکیر ء چہ رندوئی ہمے رود ہند ء حساب ء بیت کہ
وت کسھی رود ہند ء بھرے بہ بیت۔ ء آئی ء درگیسی چیزے درکار مہ بیت۔ الیڈ ء
تبے یونانیانی وائرنگ ء ندرگ ء میڈا ء کچی ء تبے آشی ء مسال ریت۔ درگیسی
مک ایک ہا واکیاں تاں چہ کارم درگ لوہیت کہ کسا تک ء تبے آرگ نہ بوٹک
انت۔ براں انجیں واکیاں کہ کسا تک ء کسھی رود ہند ء چہ پیر یا رند ء بہ بیت ء

اشاں پیش گوئی درکار بہ بیت۔ پر چا کہ ماز انیں کہ دیوتا ہاں ہر گپ ء سہست
بلے پدالم کسا تک ء تبے انجیں چیزے آرگ مہ بیت کہ عقل اش مہ من ایت
۔ اگان انجیں چیزے بہ بیت کہ آئی ء یکپارگی یکہ لگ نہ بیت گرا آئی ء کچی ء ہد ء
ایلاں چہ دور دارگ بہ بیت موفو کلز۔ اے ذی پس، اشی ء مسال انت۔ چو کہ کچی ء
تبے شریں مردم (براں لس مھوک ء چہ برتر ء مردم) آرگ ء پیش کنگ
بنت۔ پیشکا گبک نویساں شریں بت کشانی پد گیری کنگ لوہیت۔ اے مردم
اسل ء کچی ذیل ء داباں کشک لوٹ انت بلے ہمے رنگ ء کہ بت اسل ء
حساب ء بیت ء آئی ء چہ شر تر بیت۔ ہمے رنگ ء پلکار ء چہ ہم ہودری انت کہ آپے
واک ء بد زردیں مردے ء کچہ چینی ء کنگ ء ہد ء آئی ء ہمے رنگ ء کش ء بہ رند
بیت کہ آئی ء انیباں بچک ء آئی ء شری ہم دراب بیت، اگان تھون ء ہومر ء کی لیز ء
بت کشی ہمے رنگ ء کنگ۔

ایش انت جہر ہند کہ اشانی زیگ پلکار ء چہ ہودری انت۔ اشی ء ابید آئی ء آچیز
ہم ڈالار کنگی نہ انت کہ چار ہودری مٹ ء مارگاں پادکن انت (بوچنگ، دست
جنگ، چارگ) کہ پلکار ء گول چویش سیادی یے نہ وارنت۔ پدالم ہودری
انت۔ اشی ء من پیشکا کنگ ء یاں کہ اد ء ہم بکندے روی یے سر بہ کشیت۔ اے
چست ء ایرانی سر ء من شکی بوٹیں کتابانی تبے با زین گپے جنگ۔

شوہاز عوزات

شوہاز ء تو سپ من پیش ء کرنگ۔ نوں اشانی زاتانی گپ ء کساں اولی ء تبے ازم

درستان چہ کتر بیت بلے لپہ کارانی و دیگی و زبن و کم کشادی و چہ درستان گیشتر
ہیشی و رواج کچنگ۔ براں نشانانی کک و شوہاز۔ چندیں نشان و دی بوھک و
گوں بنت۔ چوکہ کسے و زمین و چہ بیداک بوٹیں پد ریشی بدن و سرائیز سے
بیت۔ یا چوکہ استال کہ اشائاں کاریں و دی کسما نکھانی ٹیس و بد و کار مرد
کک۔ و دی نشان کہ بیداک بوھک و رند بنت چہ نشان چندیں بدنی بنت چوکہ
داگ۔ و چندیں ذنی چوکہ حار، چوڑیک یاھا کسانیں یادر کہ چوڑی و نالرو کچی و
بد و شوہاز و کار گرگ بوٹک۔

اے نشان کہ یازیات گوں حتر شوہاز و پکار مرد کک بنت چوکہ یولی نیز و آئی و
بلک داگ و چہ بچہ کاریت کہ کسان و آئی و ہیگ و پریوٹک بلے شپاک ہم اش و
ہے داگ و منت و چہ کاریت۔ اگاں پچارے دوھینانی پچارگ و وڑ
جات۔ آدراکس شوہاز کہ راست و زانگ و ہاتر شوہاز آرگ بنت۔ لپہ کار و
ازی بے سولی انت بلے شوہاز کہ ناگنی بنت۔ چوکہ یولی نیز و جان شوگ و
ندارگ چوڑی شتر انت۔ و دی شوہاز ہانت کہ لپہ کاراش و دی دل و تب و و دیگ
نے کت ہے حساب آہم ازی رستار شتر نہ بیت چوکہ انی ہے نیا و بختی و بد و
آرستیز و دی گوہار پیش داگ لولیت کہ آئی و برات انت۔ چہ بندی و منت و
آئی و دی گوہار پچارگ بلے و تب و چہ گپ و پد رکت۔ اے رنگ و آلچہ کار و
تب بیک و الم کت بلے کھی رود بند و بندی نہ بیت۔ اے رنگیں شوہاز ہم ادلی
رنگ و شوہاز و بیم و نہ دشین نے۔ پچار کہ گپ و بدل و آرستیز و گوں چیز سے

نشان بیاور تیں ہم گپ بوٹک انت۔ اے رنگیں مسالے شوہاز و ہانت کہ
نوفو کلیر و کسما نک یزس و جولاھک و نلی و چہ آرتک۔

شوہاز و سنی زات گوں یات داشت و بندوک انت چوکہ نیزے و گندگ و گوں
کوٹیں گپے یات بیت۔ ڈی کانیو بے نیز و کسما نک قبرس و مھلوک و بد و
باسر دیک بے گندیت و غربت یا چوکہ انی کس و لپہ رنگیں کسما نک و بد و اوڑی
سیوس و دھدے گوشندہ و یک تارہ و بنگ و گوں گوست و یات کت و غربت
ہیشی و چہ آچہ آرگ بیت۔ چاری شوہاز ہانت کہ گوں عقل و دیر و بندوک بہ
بیت چوکہ کوے نورے کی (choephora) و بد و (اے دلیل) ہما کہ اتلگ
آہمی رنگ انت، ہیدے آرستیز و کس منی چارگ و نہ بنت پدیشکھے کہ اتلگ
آرستیز انت۔ ہے رنگ و سونطانی پولی ڈس (cpolydos) و کسما نک "انی
ہے نیا" و بد و آرستیز کہ دقربت حساب و ہے آسر کشک کہ "چوکہ منی گوہار کشک
بوٹک ہے رنگ و نوں منی باریک"۔ ہے رنگ و تھوڑک نیز و کسما نک مائی
ڈیس و بد و بت گوشت "من و دی پک و شوہاز و اتلگان انی و تب کشک ہاں" ہے
رنگ و "فنے ڈے کی (ptlinadae) کچی و بد و شین جاھے و گندگ و گوں
و دی نسیب و حال و سھیک بنت" منے بھت و مرگ ہمد و فیشک پچار کہ مارا
بیداک بوٹک و ہے جاہ و دیر دیک بوٹک انت۔ یک دگر شوہاز اے اے رنگ و
انت کہ چاروک یا مرد کسما نک و چہ گپے چہ ردیں آسرے دل و رندیت چوکہ
"کسانیں کاس یولی نیز" اے گپ کہ آکمان و چہ کاریت کہ آئی و نہ و بنگ

چرہی چاروک سے سر پدنت کہ شواہز راہ دراتلگ (چرہی آھاں دروگیں وش ریت)۔

شر ترین شواہز صاانت کہ واکیا تانی منت ۽ دیم ۽ جیت ۽ کدوتی واکیا تانی منت ۽، چونکہ سو فوکلیر ۽ 'اے ڈی پس ۽ تہ ۽ غانی ہے نیا' ۽ تہ ۽ درانت پر چا کہانی ہے نیا ۽ نمندی راہ دیگ شواہز ۽ جواترین زات انت۔ پر چا کہ تہ گدیں چو کہ تانیت یاشانی یہ پکار نہ بیت دومی ہما شواہز کہ اسل ۽ دہیل ۽ چہ پیداک بنت۔

جی پلکاراں پہ چندیں سوچ

کسھی رد ۽ بند ۽ وھد ۽ پلکار ۽ یاد انت کہ املیں ندرارگ ۽ ہیچیت بیت کنت وتی بہانی دیم ۽ پکنت۔ اے رنگ ۽ آھر چیز ۽ راست ۽ سلد بیت کنت گوشے آوتی کساک ۽ وت چاروک انت۔ آزا نت کنت کنت کہ کام کام گپ جوان انت، ۽ ہر کجا کہ بے وڑی ہے بیت ۽ چم اش کپ انت۔ اے سوچ چاے نیب ۽ پر انت کہ کاری نس ۽ کساک ۽ تہ ۽ انت کہ اش ۽ تہ ۽ کساک نویں ۽ اے گپ ڈالیا کرتک کہ انہی یاروں چہ مندر ۽ ڈن پیداک انت۔ اے بے سالی بیہشکا بوت کہ آئی ۽ املیں چاروتی دیم ۽ ایر نہ تنگ انت۔ چاروکاں ہمے روی سک نادوست کنت ۽ آئی ۽ عمر اراد گبت۔ تنہیگ ۽ وھد ۽ پلکار ۽ یاد انت وت ۽ ہمو د۽ (بامرد ۽ جاہ ۽) بکنت پر چا کہ ہما کاست کہ دیم ۽ آرگ بوھگ ۽ انت اگاں ہما جہرگ ۽ مارشال پلکار وتی اندر ۽ بہ ماریت گڑا آئی ۽ سسا ساج دلاں جاہ کنت۔ پر چا کہ اگاں ماکسے ۽ گوں دلہا کیں رنکے ۽ بے تہیری ۽ تہ ۽ گندیں

ہمے تہ تہیری مارا ہم اسر کنت۔ اگاں کے ۽ راستی ۽ گم ۽ دروے ۽ تہ ۽ گندیں ۽ ہمیش ۽ ماہم ہاریں ۽ کاساں۔

پیشکا ۽ وشت کہ پلکاری ۽ سکیں یا وھدائی دادے بیت یا گنویکے یے اولی (بزاں وھدائی داد ۽ تہ ۽ انسان ہر رنگیں کاستے ۽ سازگ ۽ یوشت ۽ واریت۔ دومی ۽ تہ ۽ آوتی اسل ۽ چدر کیت ہرچی کہ بہ چیزیت ہمارنگ ۽ بیت۔ جاہے کہ کہ گپ کیت، کستوری پلکار ۽ وتی سازنگیں ۽ بے بیت یا پیش ۽ چہ تھیں ۽، اولی بر ۽ پلکار باید جوانیں رنکے ۽ کسھی رد ۽ بندے بہ سازیت۔ پدا ہمیشی ۽ گوں ندرارگ ۽ بھرائی منت ۽ شاہگان بکنت۔ شریں رنکے ۽ سازنگ ۽ تہا ریتیں کش چون بیت اش ۽ درور ۽ ماچہ آئی فی بیبا ۽ اے کہ ۽ چہ دات نکیں۔ کہ ورتاھیں جکے ۽ پربانی ۽ آرگ بیت بلے آچریں وڑے ۽ چہ مردماں سلدت ۽ گار بیت کہ کر بان لنگ ۽ چہ آرنگ انت۔ آتھیں ملکے ۽ دیم دیگ بیت کہ اود ۽ دودایش انت کہ درادیں مردماں بانک (دیوی) ۽ کر بان جاہ ۽ کہ کنگ ۽ ندر کنگ مہیت۔ جبکہ اے دودانی بھارن گچن لنگ بیت۔ چیزے مدت ۽ پدا آئی ۽ تھیں برانت اود ۽ کیت ۽ درایت اے گپ کساک ۽ سازنگیں کش ۽ گوں چھ سیادی نیست کہ جنگ ۽ برات ۽ چہ درگیب ۽ بشارت بوٹک کہ اود ۽ برت۔ اے گپ اسل کسھی رد ۽ بند ۽ چہ درانت کہ پر چا پوش چنگ۔ آکیت ۽ گرگ بیت بلے ہمے کر بانی ۽ وھد ۽ وت ۽ پد ۽ تہا ریت کنت۔ پد رنگ ۽ اے رھد ہما انت کہ پوری پزیر ۽ دیم ۽ آرگ یا پوی ڈس ۽ کنگ کہ آئی ۽ کساک ۽ تہ ۽ گوشت ندر بوھگ

ایوک مئی گوہار بھت نہ بھنگ مئی مہم بھت بھت چہ آزانگ
بیت غائی و جان بکھگ بیت (بڑا آئی و درگر رنگ بیت) چہ بٹی پکارستانی
نام گیشینگ بہ بنت کہ پداپشت کیت ندرانگانی روئے بند۔ اے گپ و لکوش رنگ
لویت کہ ندرانگ چہ کھی روئے بند گول مہم پ بہ بنت۔ چو کہ (انی جے نیانسی و
تہ) آرتیز و گوکی، چہ آشی ارگ بیت غوٹوگ و سہ رنگ و دود آئی و رکینیت
(دوئیں اصل بنک پے گول سیادی کن انت) کسانکی شاعری و تہ و اکیات گوٹ
درانگ رنگ بیت لے جنگی پے کاری و تہ و مہیشانی کمک پے مہمچ دل لویت دران
کش رنگ بیت چو کہ (عومر و پے) اوڈی سی و کہ لک رنگ بیت غوٹوگ بیت کہ
مردے مزنیں سالے چہ ملک و دور انت، زرو ہد اگول مہم آئی و گھپانی و
کت غ آچہ و ایوک بیت۔ مہم و حد آئی و لوگ و جاور نہ و ش بنت۔ بدواہ
آئی و میراس و کٹک و برگ و انت۔ غ آئی و چک و پے پندل سازگ و
انت۔ آہر رنگاں پے برشتہ دل بیت غوٹوگ و کیت و مر دماں گوشت من پلاں کس
اول۔ بدواہانی سز و آوت ارش کت و آہاں کش ایت ووت پشت کیت۔ کھی
روئے بند و جگ مہمچک انت۔ اے کہ درانگ انت۔

گجت نویساں پہ چندیں دگر سوج

ہک گجی دو بھر و تہ بیت۔ کے پچ و تا میں دومی گیشیں۔ پچ و تا میں حوا و اکیا تاں
چہ جوڑ بیت کہ کسانک و کار۔ بنات و چہ پیش سر کٹک انت و تہ و چندیں
انجیں مہم و اکیات بنت کہ رنگ و تہ و ہوار انت۔ اشی پد (کسانک و تہ) ہر جی

کہ هست آگیشکین انت۔ من آسرمیں بھر و گیشیں و نام دیاں کہ کسانک و
بنات و پچ بیت غواں آسرمے نایت چو کہ تھوڈ ک شیر و کسانک (لن سس) و تہ و
چک و درگ و برگ و گپ پیش و چہ لوہگ و انت غئی کسانک بنات بیت
کٹک و بنای و گرداں کسانک و آسرمے و اکیات گیشیں انت۔
گجی چارزات و بیت۔ اولی و گیشیں گجی انت کہ آشی و تہ و ہر پت آشوب و
شواہز و گول بندوک انت۔ دومی دردناکیں گجی انت کہ آشی و تہ و جہرگ و گول
کارگرگ بیت۔ اجاس غا سیون و بارو و کھی انت آسرمے زات نیک انت۔ سہی
مردم گری گجی انت چو کہ فی یونای و پس و بے لیوس (Peleus) چاری
چک و سادگیں گجی انت۔ چو کہ فرسائی و پس (Phorcides) پر دے
تھیں (prometheus) اے اندر گھمچئی انت کہ دوز و ندرانگ پیش
دارنت۔ پے کار باید و تہ اے درانیں درشان رنگاں چہ زانکار بہ بیت، یا اے
درانیں گجی گچہ کہ قرشریں زات و گجیانی پیسگ و ہمازم و دربرگ لویت در بہ
بارت۔ پے چہ کار شکر لدرانی ایب کشی و گپ آئی و اٹھک کیت، پویشکا کہ پس
مصلوک و گجی و بازیر تھری تہ و بازیں پے کارانی بودنا کی دیتک انت چہ ہک پے
کار و مہم ایت غ کش انت کہ آوت تھنا ہک بودنا کیانی ہد ایت بہ بیت و
گوشتیکناں چہ باج بہ بارت۔

اے چارگ و کجا م گجی یک رنگ انت و کجا م دگر دگر رنگ انت۔ شرترین کٹک
کھی روئے بند انت۔ اگال گیشگ و مالگیشک یک رنگ انت گزات و تھرم

کے بیت باز لے کار مائیکشٹی، مزنیں بلد کار بنت بے گیشینگ نزان انت لے کار
بایدونیناں چہ زانندگ بہ بیت۔ چو کہ باز رندۂ گوشتک چنگ کہ لے کارۂ اے گپ
زائک لویت کہ کچی ۽ رندۂ بندۂ کچی لے رندۂ بندۂ حساب ۽ مد کنت۔ جنگی لے چہ
منی بزانت ہمیش انت کہ آباریں کسھی رندۂ بندۂ گول بندوک بنت۔ اگاں کسے
ایلیو ۽ پوریں (مزن ۽ دراہیں) کہ ۽ کچی ۽ گچن گزرا ۽ مزنیں روی
یے بیت۔ جنگی لے رندۂ پوریں کسھی رندۂ بندۂ پیشکا دراج بیت کہ آئی ۽ بازیں
بھرے ۽ رندۂ اکاچیں دراج مزنیں بے بیت۔ لے کسماک ۽ رندۂ آشی ۽ رنگ جتا
بیت۔ ماچہ آشی ۽ زانیں کہ ہا لے کار کہ آھاں مرنے ۽ تاجی ۽ سر جہیں کہ
کسماک ۽ رندۂ آدوگ۔ غ پوری پیڑ ۽ تیم ۽ تیم ۽ ایوک کسائیں واکاتے نہ
زرنگ۔ یا حایاں کہ اسانی لے تیم ۽ تیم ۽ تیم ۽ تیم کہ بیان کرنگ۔ غ آئی ۽
کسائیں بھرے نہ رنگ اشان قیا تاکہ ۽ وعدہ بے سوبی رنگ یا سوب
مند، آہم سک کم۔ رندۂ آشی ۽ چہ اگاتھان ہم بے سوب یوگ، لے وقی
کسماکائی تہ وعدہ ۽ آکھی رندۂ بندۂ آشب کاریت گزاشیواری ۽ گول لے
بھلوک ۽ تب ۽ خیال ۽ داریت۔ بزائیں انجیں رندۂ ناکی ۽ کاریت کہ مردم گری ۽
حساب ۽ دلچم کنت۔ آشی ۽ ماہوود گندیں کہ وعدہ ۽ (آتی کسماک ۽ رندۂ
(کسی فے ۽ ہمیں شیواریں شیدائے بے مسال کنت یا دلاوریں بدکردۂ
شیدائے ۽ بے سوب کنت۔ ہوش ۽ لہز (ہا کہ دل ۽ دل ۽ حساب ۽ راست بہ
بیت) اگاتھان ۽ کہ آبرانت ۽ کار مردنگ آبرانت اے نکیں واکیات راست

بیت کتن انت آگوشت اے گپ ۽ ہوش ۽ دل راست سر پد بنت کہ چوٹیں ہم
بازیں گپے بیت کہ دل ۽ ہوش ۽ رندۂ راست نہ بنت۔
جوانی۔ جوانی ہم کارستانی تہ حساب کنگ بہ کنت۔ اے ہودری انت کہ آئی ۽
کسائیں بھرے بہ بیت کسھی رندۂ بندۂ گول بہ بیت چواناں کہ پوری پیڑ ۽
کرنگ بکلیں چوٹو کلز کہ کار مردنگ نے بازیں لے کار ۽ جوانی سوت انجین
انت کہ آھاں کسھی ۽ بکپ ۽ گول ۽ دورانت کچہ کچی بکپ ۽ چہ اے
سوت گستا بھر ۽ ہاگ انت کہ کوک ۽ آرگ بنت۔ آشی ۽ اگاتھان ۽ کرنگ
لے اے رنگیں بے وعدہ ۽ پائیں سوتان نیام ۽ آرگ انچش انت چو کہ کچی ۽
گوشتا کئے ۽ یا یک سر جہیں ایکے ۽ دگ کچی ۽ رندۂ بیوندنگ سان ۽ اسر۔ کچی ۽ اے
دگ بھرائی ۽ بابت ۽ باز کپ جنگ یوگ۔ نی کہ بازان نجی ۽ رندۂ چیزے چھٹک
آھاں تہ ہما کپت انت کہ آدگوش کر زنت۔ چہ کار اسر چہ زبان نجی ۽
ودی بیت۔ ہر حالوت کہ گپ ۽ رندۂ (گوشتا ک) ۽ چہ ریت اسر ۽ رندۂ گول
انت۔ چو کہ سابت بارو، ترس ۽ ہم، غ زاری، کلاگ یازواریں تو سیپ۔ نی زائک
بوت کہ اودے لے کار ۽ غلوت گوارہ یاترس یا ارزشتا، یا انجیں چیزے پیش
دارگی بیت کہ چاشی کسماک گپ ۽ غزان رندۂ بندہ پکت۔ ہے رنگ ۽ کسماک ۽
واکیات ہم آرگ بہ بنت، تپاوت اشیں انت کہ واکیات انجیں بہ بنت بے
گوٹک ۽ صر اگ ۽ وقی کہ ۽ گھشت۔ غ چوٹی گپ غزان یا گوشتا ک ۽
چہ ہرج اسرے کہ پیداک بوت آکپ کوک یا گوشتا ک دیوک ۽ بہ بیت ۽ اسر

گوشنا تک و آسر بہ بیت۔ پرچا کہ گوشنا تک و سدہا اسر کہ هست انت اگلا
آئی و، گوشنا کی و گوشگ یان و نیام و زبکی نہ بیت گز گوشنا کی چے ورد و
دو انا۔

گوشگ و وژ۔ زبان کہ کیت اے زانگ بہ بیت کہ اشی و بھرے گوشگ و وژ
گول بندوک انت بلے اے بھر انجین نے کہ اشی و سال گول ازم و
باردی (ایلیگ) و چہ گیش انت (بزاں و دیہ و ترانت) اے ازم و نامداریں
مردم اشی و سر پد بنت، اشی و سدہا حکم، ہز بند، ترسیگ، جست و پرس و دانیں
چیز ہوار انت۔ لچکار چہ اشال شری و سر و آشنا بیت یا نہ بیت، چہ اشی آئی و ازم
ہراب گوشگ نہ بیت۔ پروتاگوراس (Protagoras) و ہور و اے
رد و اوباک و شیں موی گوش، ایراد گنگ کہ لچکار دو انگ لوبیت بلے بچار حکم
دیگ و انت کہ اے ایراد و چون من ایت؟۔ پرچا کہ آئی و (پروتاگوراس) زور
اش انت کہ چون۔ گوشگ و حکم ہوار انت۔ ماے تران و بلہ نکیں پرچا
کہ اے انجیں ازمے گول بندوک انت شاعری و چہ جانا۔

زبان و بیان، گوشگ و ترز و زبان و درستاں چہ شری ہمیش انت کہ آکپنگ و
بازاری و ابید مردم آئی و سر پد بہ بیت۔ درستاں چہ سر پد بود کیں زبان ہما انت کہ
آئی و سدہا و ہم و نکیں لچکار و درنگ بونگ انت بلے اے کپنگ و انچا ہینے بیت
چو کہ کلیون و تھیں لے لچکار و سدہا نہ ریت۔ چہ رشی ابید ہما زان کہ
درآمدیں لچکار و سدہا بند کار مرد کنت آ زبان و وقتی داب و رنگے بیت کہ چہ لے

ہساب و جتاہیں بستار و جاہ و گپت۔ درآمدیں لچکار و سدہا بندہا کیں ہما لچکار
گوشاں کہ درنگ لچکار، چہ و ہمے رنگیں چیز انت رواج نہ کپنگ انت بلے اشانی
کار مرد و رنگ یا و زور کی بیت یان زبان و نہ نکیں چیزے کنت۔ ہے اڑگ و
نہ گیشگ ہما و ہدی سر کثیت و سدہا سر جیں زبان چہ گول لڈگ بہ بیت و
زور کی ہما و ہدی گوشگ بیت و سدہا آئی و سدہا بازیں درآمدیں لچکار بہ
بنت۔ نہ گیشگ و شری الیش انت کہ آراستی و گواچہ و زبان و نہ نکیں رنگ و
در و سدہا پیش کنت۔ اے لے لچکار گول بیت نہ کنت بلے چہ لچکار مرد و سدہا بیت
کنت۔ اے رنگ و درآمدیں (نہ نکیں) لچکار اشگ زور کی و سدہا حساب
بیت۔ باید ہمیش انت اے بیکارہ رنگ بہ بنت کہ یکے زبان و چہ لے نکیں
داب و چہ رنگین انت بزاں درآمدیں لچکار، چہ ہر و سپت، و سدہا کہ ہر و نکیں
لچکار رنگ کانت۔ زبان و درشان و زور و شری و پید گنگ و درستاں چہ
جوانتریں رہند الیش انت کہ ہر انکیں لچکار، نکیں لچکار، و سدہا و سدہا بدل بونگیں
رنگ کار مرد و رنگ بہ بنت۔ لچکار لے کار مرد و چہ گستا بیت و زبان لے انچا نہ بیت
و سدہا کہ لچکار لے کار مرد و چہ شری کیت۔ اے رنگیں زبان و سر ایراد و لچکار
کاراں کلاک گرگ، کہ اے رنگیں زبان کار مرد کنت انت۔ شریں تر گماری یے نہ
انت۔

باید انت زبان و ہر سپت جوانی و کار مرد و رنگ بہ بیت بلے درستاں چہ جوانتر چہ و
کار مرد و رنگ انت۔ ہے چیز انت کہ چہ کسے و در برگ نہ بیت و ہمیش و چہ ہدی

بودشتانی سمائیت پرچا کہ چہرہ کار مردگ و شری یکہ نگین چیزانی نزیک آرگ و گوں
سادی کنت۔ من فی غمجتی کرد و ملک و جھامیری و از مہ و بابت و گدگہ گچ و گوشکی
نہ انت۔

جنگلی لپہ کاری

وحدہ سے کسھی لپہ و ندہ جھامیری و از مہ و گپ کیت گراش و کسھی رود بند کسائی
رنگے و رود بند دیک بہ بنت چو گچی و بنت۔ آلوک یک کارے و گنگ و گوں
بندوک بہ بنت کہ بیکجا و سرجم بہ بیت و بندات، بنام و آسرے ہم بہ بیت دال یک
سرجم و زندگس چیزے و عیم و لپہ و لپہ کن رنگ و بہ کشیت و پیش برداریت۔ جنگلی
لچھانی رود بندل راجد پترانی تیم و بہ بنت کہ آھانی ندہ و لوک یک کارے و گنگ
سھر اکنگ نہ بیت بکلیں دور و رنگے و ندہ و آرگ و پیش دارگ بہیت و آدور و
ھر جی کہ یک یا کیے چہ گیشہ سر اگوست آواکیات بنے کہ یک و دیک و گوں نہ
بستگ انت چونکہ سالاس و زری جنگ و سلی و قراط جہ و جنگ یکیں وحدہ و لوک
انت بے دوھینانی لوٹ و مراد یکیں نہ انت۔ سھے رنگ و وحدہ و روان و گوں
واکیات سر و رند آھان بنت بے اشالی آسر کیے مہ بیت سنے بازیں لپہ کار
راجد پتر و پک و کار گنت۔

اے رود ہومر ہم، چونکہ سن پیر و گوشک انت، آلی کارانت کہ در اھیتان چہ گیشتر
در گیشی انت۔ اگاں چہ روجن و جنگ و ندہ بندات و آسر و دین سھت انت بے
آئی و سرزمین جنگ لپہ و ندہ ہوار نہ تگ پرچا کہ اے بیکجا و سرجم یک و چہ زمیں
نچنے پتگ انت اگاں آئی و آشی و درانی لگ تیں گراشی و واکیات و ہزار رنگی و
اے گیشتر اڑینگ انت۔ پیشکا آئی و کہ و یک ہر چین تگ و دوئی ہر و ندہ

بازیں و اکیات اشی و ندہ ہوار گنگ انت۔ چونکہ بوجرگانی لڑ و واکیات و دوئی
کہ کہ لپہ و ندہ شاھکی پیدار گنت۔ دوئی جنگلی لپہ کاری یکیں مردم یکیں دور یا
یکیں کرد و بابت و تیس انت کہ آئی و رود بندہ و آتھیں و اکیاتانی ملک و کن
انت اے رنگیں لپہ کارانی ندہ ”سپریا“ و ”دی لیل الیلیم“ و ندکارانی نام گرگ
کرزنت۔ وحدہ سے ”کدہ الیلید“ و ”اوڈی سی“ و چایوک یک بکشی ہے سازگ یونک
انت۔ ”سپریا“ چہ بازیں کچی ہے سازگ بنت و ”دی لیل الیلید“ و شھت و چہ گیش
ہم، الیوار و اف دی آرس، فیولس ٹیس، بوج، لوئیس، پوری فیلس، اوڈی
شیس دی بیکر، لاکوئین دی مین، سیک اف ٹرائے، ڈی ہار جراف دی
فلیت۔ چاشاں ابید سینون و غروجن و دی مین۔

جنگلی لپہ کاری

جنگلی لپہ کاری و ہم ہاتھ و زات انت کہ گچی بیک انت بزاں ساگ، مانکیشک ہما
کہ کارستان گوں کاردار بیت و ہما کہ بنجل و ہزار ہاں بنکے کنت۔ سوت و قلمشہ و
یل کن اشی و ہم ہما ہر بنت کچی و بنت۔ اشی و ندہ ہم کچی و عیم و چھ گنگ و کچی
واکیات ہودری بنت۔ دگہ ہمیش کہ ہیال و زبان و درانگازی ہم زمیں
بستارے بردانت۔ ہومر و اے درانیں چیز اولی بر و کار مردنگ و اشاناں گوں
ھز و رپک کار مردنگ۔ اے دور و لپہاں چہ ”الیلید“ رود بندہ حساب و ساگ
انت و ندکارانی کہ و درشان کنت۔ دوئی لپہ اوڈی سی، مانکیشک (پرچا کہ اشی و
ندہ و بوج و ندکار ہر جاہ سھت انت) و کارستان گوں ہم گچ انت۔ چریشی
ابید اے دوئیں لپہ ہیال و زبان و درشان و رود درانیں لچھان چہ شتر انت۔ جنگلی

شعرو گنجی و اصل بنگت و درانی و دریاب و کارمدو چہ ہم جتانت و درانی و گپ
پیش و لوگ براں بیج و آسر، بیکہ گنگ و ایمانت و اے صا و ہدی بیت و ہدے
لپے کونیں زناگ و لپھان چہ کستر بہ بنت بلے جھانگنی حساب و بہ بنت کہ آھاں
یکہ گشت و پیش کنگ بیت۔ جنگلی شعرو شری ایش انت کہ آسک دراج
بیت، گنجی و تہ و پوش بیت نہ کنت کہ یکیں کہہ و بازیں بھرے یکیں و ہد و پیش
دارگ بہ بنت، ابوک چھو پیش دارگ بیت کہ بامردلو و سرا پیش واریت
نئے۔ چہ پیش ابید گنجی لپے کاری آزمایگی بیت پیش کا بازیں واکیاتے کہ یکیں
و ہد و سرکش انت، پیش دارگ بیت، و گاگاں آھو کنگی بہ بنت گڑا لپے و ارزشت
گیش بیت و آشی چہ آئی و تہ و مزن شانی، شاھ گانی و کھانی تہ و رنگ بہ رنگی
کیت۔ یک رنگی تلو و سرا جی و آسر و تہ و شہراب کنت، و چاروک دل سیاہ
بنت۔

تجربہ گوشت کہ ہکسا میٹر جنگلی شعرو چہ جو انیں دریابے۔ اگاں یکے آزمایگی لپے
دگر دریابے و تہ و با بازیں دریابے و تہ و بنس انت گڑا آئے وڑ بیت، پرچا کہ
درانیں دریاباں چہ ہکسا میٹر و دریاب انت کہ درساں چہ جواتر و ہکلم
انت۔ اشی و تہ و درملی رو و بندہ لہر و چہ و یک کنگ و بودشت مان۔ ہمے
حساب و ہم جھا گیری و آزمایگی رنگ اے دگر درانیں شکلاں چہ جواتر
انت۔ آٹمک، و گڑو کا ک ٹیڈا امیٹر، ہماوزن انت کہ مرگ و درشان و شتر انت
آھر و ناچ و وزن انت اولی کا کسا گنجی جھا گیری و پھر انت و پیش کا کسے و ہم
درانیں لپے بیدے اے دریاب و پیش کنگ۔ کجام گپ بہ کجام لوٹ و ہاترا
کجام دریاب و کارمدو بکنت اشی و کدرت سوچ دنت۔ ہومر بازیں حساب و
ستارگزیت یکے پیش کا کہ زانت کہ لپے کار و وتی لپے و تہ و جی گوشت

لویت؟ و تی لپے و تہ و لپے کار و گپ کہ بیت کنت کہ گپ بہ جنت پرچا کہ اے رنگ و
آسک (عل) و جھا گیری و کنت نہ کنت۔ و دی لپے کار و تی پوریں لپے و تہ و ت
گپ جن انت آھاں واکنی و تہ و کنگے بھر بہ دگر انت بیت لپے ہومر چندیں سدی
پیار و لپے جینے مردینے یاد کہ کسے دیم و کاریت کہ آوت کار تے بیت و آئی و وتی
چرا تیں شری بنت۔

گنجی و تہ و نارائیں میل و چیزانی ہم گپ بہ بیت بلے جنگلی لپے کاری و تہ و آئی و
تہ و کار کوکین مردم مے چمانی دیم و نہ بنت، نارائیں چیز زبانت ہوا رنگ بہ بنت
پرچا کہ نارائیں تب چہ ہمیشی و رد و بندگرت۔ اگاں ہمے چھو تلو و سرا آرگ بہ بنت
گڑا نہ و ش گمان بنت۔ چونکہ بامرد و پشت و کنگ تلو و سرا پیش دارگ بہ بیت و
یونانی آئی و رند و کپک و بدل آئی و پجارت اکلو سر و بہ سر نیت و آھاں
بداربت گڑا اے نہ و ش گوشت بیت (بزاں شرگوشت نہ بیت) بلے لپے و تہ و اے
کوکی سھر انت بیت، نارائیں تب و ش و نیون بیت چونکہ اے کپ و چہ زانگ
بیت کہ چیزے کہ نامدار بنت درانیں مردم آئی و تہ و وتی دل و تہ و و تہ و بھر و گون
دیت۔ اے دگر لپے کاراں ہم عمر و اے کپ سوچ دانگ کہ دروگ و نارائیں
گپ چون ہزار کاری و گون درشان کنگ و بہ بنت براں شنگیں زیبائی و دروگ و
کارمدو داگاں چیزے ہست پرچا کہ و دی ہست انت یاد کیا تے و سرکش
و دی و ہم سرکش گڑا مردم چیزت کہ آسر ہست انت لپے گپ اے نہ
انت۔ پیش کا یک داوا وے دروگ بلے چہ پیش ابید چیزے جو لوگ۔ کہ راست
بوگ، یا آئی و راست بوگ لویت اگاں داوا راست بوگ گڑا ہمے مارا گون
گواچن و دیم و آرگ لویت پرچا کہ بیت کنت کہ زہن اشی و راست بہ من
ایت، دروگ و اصل داوا و راستی و بہ من ایت۔ اشی و یک مسالے اوڈی سی و تہ و

”واشنگ“ ء کسہ ء بدعہ درایت۔ تارائش کاراں چہ رائش کساس ء کارانی سرا
زور پر دیگ بہ بیت کہ ء زانت مدمن ایت واکیاتانی بندوک کنگ مہ
بیت ء زانت نہ منیں چیزاں سچو روت کنگ بہ بیت اگاں چو بیت نہ کنت گڑا
اشاں گیتی کہ ء چہ تہا ء گستا کنگ بہ بیت۔

زبان ء جوانی حابھر ء بدعہ آرگ بہ بیت کہ اود ء کارست یا ہیال جوان مذہبیت
پر چا کئیں دل کشیں زبان، ہیال ء کارست ء درشان ء آنت بیت۔

شرگداری ایراد ء آحانی پتو

شرگداری جیو ہاں شری ء سرازا نگ، پچنگ انت ء آحانی داب ء گیشینگ ء پ
اے رھبند چارگ لوٹ انت۔

بت ساز یاے دگہ از مکاری پیہ ء پلے کار ہم زندمانی ء جھا گیری ء دیم ء
کاریت (بزاس زند ء درشان کنت) پمیشکا اے حدودی انت کہ آچیز ء
جھا گیری ء سر رھبند چہ کیے بزیریت یا ءھا چیز کہ هست پتگ یا هست انت یا
ھمارنگ ء کہ کو شک بیت یا زارنگ بیت یا آئی ء بدعہ درآمدیں سز ء چہر ء زبان ء
ھمارائیں چست یا زارنگ انت کہ آحانی کار مرگ ء پلے کار رز ء انت۔ مارا
اے گپ شو شک نہ لویت کہ پلے کاری ء شری ء کیلا نہ بنت کہ سیاں لیکہ ء اے دگہ
ازمانی بنت۔ پلے کاری ء بدعہ دورنگ ء نکس بنت۔ کیے لازمی ء دوی ناگتی۔ اگاں پلے
کار چیز ء دراگانگ لویت۔ اگاں ہز مندے مہ بیت یار پک ء راھاں مہ
زانت ء راہ ء گسر بکت گڑا ءے ”لازمی“ نکس بوت۔ پلے اگاں ردی اے چیز ء
بہ بیت کہ آئی ء لوٹ چیز ءے رابیان کنگی (ادا) بونگ بزاس آپسے پیش دارگ

لویت کہ آئی ء درائیں یا دیم ء بہ بنت گڑا آئی ء اے ردی زانت (علم) ء
بانت ء زانتکاری گوشک بیت۔ (اے طب ء زانت ہم بیت کنت یا دگہ ازنی
بشاکے ء ہم) یا یک دگہ زاتے ء نہ پئیں پیش دارگ بونگ انت پلے اشی ء بدعہ
لازمی ردی پیداگ نہ بیت اے ھما گپ انت شرگداری جیو ہاں گیشینگ ء اشی ء
ھیال داری کنگ لویت پیسہ ء ھما جیو ہاں زیریں کہ پلے کاری ء ازم ء گول سیالی
کن انت۔ چو کنت کئیں کہ اگاں پلے کار ء نہ پئیں گے کوشک گڑا آئی ء ردی الم
کنگ پلے چو کنگ ء آھک ء سر ء انت، اگاں چویشی آئی ء ازم دنی ھیں لوٹ ء
مراد ء گپ کنت (بزاس اگاں پلے کار ء زانت دگہ چیز ءے ء ردی ردی کنگ پلے
چویشی آئی ء لوٹ ہم سھر اپنگ گڑا ردی یے زانت) چو کہ من پیسہ ء گوشک کہ
اگاں اے ردی پلے یک بھر ءے گیشتر توانا کنت۔ با مرد ء پشٹ ء چنگ اشی ء
مسال انت۔ اگاں اے لوٹ ازم ء گول دپ وارت ء لونان پورا بکت گڑا ردی ء
سچ جواز پشٹ نہ کہیت۔ باید پلے سھر چند کہ بیت نکس ء چہ پھک بہ بیت۔ پدااے
جست کہ دوئیں زانتانی ردیاں چہ کار داری کنگ بونگ؟ زانان آردی کہ پلے کاری ء
ازم ء گول سیالی بکت یا آپک ناگتی انت۔ اے کس سیں ردی یے بیت اگاں پلے
کار اشی ء مد زانت کہ آھو ء کاٹ پر نہ بیت اشی ء بدل ء آنجیں آھوے ء بت ء
بہ سازیت کہ پچارگ مہ بیت یا گپے ء سر اے ایرادرگ بیت کہ راست نہ انت
اشی ء پو ھمیش بیت کہ ”انان“۔ پلے اشی ء انچو بھگ لویت چو کہ سو فکیر ء
گوشک انت کہ انچیں مردمانی بت ء کنگ لویت انچو آھاں بھگ لویت پلے
یوری پیہ زید ء انچو بیان کنگ انت کہ انچو آھست انت۔ اگاں اے دوئیں گپ
جوان گوشک مہ بنت گڑا ازم چہ مارا ”دود“ منگ درکار بیت (بزاس مارا دنی
کوھتریں ازنی دود ء مہگ ء روگ کہیت کہ اود ءے چہ گوشک بونگ) چو کہ

ہدایانی کھانی بابت بیت - بیت کنت کہ اے کہ نارائیں انت غ نہ راستی غ
گیش کن انت بلے چو کہ زونیز غ گوشک کہ پداہم اے دود غ کون بندوک
بنت - دوی رد غ پواش انت - چو نہ انت کہ اے راستی غ چہ تر انت - بلکیں اے
چیز غ سے رنگ غ پیش کن انت چو کہ پیسگیں زما نگ غ پیش داگ بوٹک انت
(دیم غ آرگ بوٹک انت) چو کہ نیزہانی بابت غ گوشک بہ بیت "کہ آہانی نیزہ
نیرانی سرانشا نگ بنگ انت" پر چا کہ آزا نگ غ سے دستور انت غ دیگم الریاء
مردمانی گوراہے رم هست - اے گپ غ گیشک غ آگپ گوشک بوٹک یا بیت
مردم گری غ حساب غ شرانت یا ہراب، مارا اے گپ یا کار غ شری یا ہرابی چارگی
نہ انت بلکیں اے ہم چارگی انت کہ اے گپ کئے غ گوشک کئے غ کون گوشک
کئے؟ - اے کار کئے غ تنگ غ بہ کئے غ تنگ غ کجام وحد، نیون غ وسیلہ جی
چنگ؟ مسال غ صر اے گپ یا اے کار پ نیکیں کار غ ہاترا انگ چنگ یا
مزین بدلی غ دور رنگ غ ہاترا انگ چنگ؟ -

چو خا اے گپ کنگ بیت کنت کہ "نہ بینیں" غ جواز پے کاری غ اسر غ ہاترا یا
گواہن غ جوان نگ غ محمد غ یامن نیکیں دود غ رد غ گوشک بیت کنت - گپ کہ
پے کاری غ اسر غ کیت نہ بینیں گئے غ نہ بینیں بینیں گپ غ بدل غ زیرگ بہ
بیت - اسل غ چو بیت نہ کنت کہ انجیں مردم هست بہ چیتن انت چا کہ مسالی
زات غ مردماں باز شر بوھک لویت - من نیکیں دود غ نیکیں رہند غ جواز بیت
کنت چو کہ اے گوشک کہ انجیں دود غ ہم بیت کہ اے رنگیں چیزاں عقل غ چہ جتا
گشک نہ بیت پر چا کہ بیت کنت کہ بازیں گئے اندازک غ مگیر بہ بنت - زبان غ
روانی ہم زانگ ایچہ بہ بیت چو کہ رامند گری غ روکوںکیں دلیانی، داں اے
چارگ بہ بیت کہ پے کار غ ہم ہا لوٹ انت کہ تنیک انت داں آئی غ ہتتاہم جنگ مہ

بیت اے رنگ غ پنج ایراد بولت انت کہ ہر یکے اے سرا کچہ چینی بیت کنت براں آتہ
بینیں غ عقل غ مگیر انت، پے مردم غ شر نہ انت، بے رد غ بند انت، ازنی
حساب غ روانت پوہے دواز دین رہندانی سر غ بہ بنت کہ من گوشک آت -

جنگی پے کاری غ جنگی غ دیم پے دینی

اے حسرت نگ بیت کہ جھا گیری یا تنگ چو دھیناں کجام تھر شر انت کچی یا جنگی
شعر؟ - اگل شر تھام انت کہ پے ہر کس غ مدہ بیت، کم لٹس تھر ہا بیت کہ شر تر یں
مردماں بہ بیت، گڑا اے گیشک کہ ہا تھر ہر کس غ دتی تنگ غ بہ نہ بیت آحد غ چہ
گیش لٹس بیت - پر چا کہ بامردانی تنگ غ داں ہا وحد غ مردم دلگوش نہ بنت داں
زور تھی دلگوش غ دتی تنگ غ کن انت ہمیشکا غ نہ بینیں (ہا کہ ہودوری نہ
انت) سر غ پر کن انت - کچی غ زات غ پیر انت - کچی غ جنگی پے کاری غ دیم غ ہا
سند غ جاہ (بستار غ گپت) گپت کہ مرچیں بامردوہیں بامردانی دیم غ
دارنت - ہمیشکا جنگی شعر (ایک) ہلاکیم غ شکیں دودمان غ مردمانی ہاترا انت کہ
آہاں سر بری شوک درکار نہ انت بلے کچی کسائیں مردماں پے بیت اگل اے لٹس
ازمے گڑا ایک غ چہ کتر انت اے نکیں دیل بامردکاری غ مگیر انت - پے کاری غ
اتاں - پر چا کہ بیت کنت پے کار پے لپے وانا غ پر شکیں (گیش شکیں
، بالافہ) اشارت گلاں چار بہ گپت - گڑا کچی دتی پچی الگدھ کہ ایک نیکس انت بے
مردگری غ ہم پورا کنت پر چا کہ آئی غ اسر دانک غ چہ ہم دیتی بیت اگل کچی دوی
حساب غ شر تر یں ازم انت گڑا اے کچی ہودوری نہ انت کہ آئی غ تب غ ہجرے بہ بیت
دوی کچی غ تبہ آدرا نیں بنت کہ ایک غ تبہ غ بنت غ آئی غ تبہ ایک غ دریاب ہم کار مرد

صاحبزادہ گلابند کہ اے کتاب عتہء کار و بیتگ آنت۔

لہر	برانت
راجداری	رباست
تلو	اسلحہ
گپٹ گال	مکالمہ
درشان رھنمہ	اسلوب
دراگازی رپک	طرز بیان
شین	تشبیہ
دریاب	بحر
چٹ افلاطون	مکالمات افلاطون
شہر انات	فلسفی
ھب زائیکار	فلسفی
شھرد	فلسفی
ناراست	فرضی
البار	عام
نیمتی	عدم
ازمہ ساج	فنون لطیفہ
ساڑا	تعلیق
پاکستانی	تصوف

بیت۔ چہ نشی ابیدا اندارگ موز ہرچہ ہم اسر بیدارگ کت کنت کہ پدل ساچی و ہاترا
 انت۔ پدا اے اسر حمادھی شہر ابیت ہوری کسانک پیش دارگ بہ بیت یادانگ بہ
 بیت۔ اے کہ کیشتر گوٹ بیت آدرا میں چیزچہ کیشتر و شتر بیت۔ ایک پلے کارانی
 چھا گیری و تپا کی کم بیت چو کہ اے گپچہ شہر انت کہ یک پیکے و تہ بازیں
 گنجانی نکان مان بیت، پیشکا اگال ایک پلے کار یکتا میں بھی ردہ بندے بزی بیت
 گڑا آجندہ پرھنے گمان بیت، اگال آئی و گوٹ گرگ بیان لنگ بوھگ و نہ انت یا
 آئی و سرھیں دراجی برجہ دارگ بہ بیت گڑا شلان و گندگ و کت
 براں آوازیں کارانی (Action) سوار ی پے چو کہ ”ایلیڈ و اوڈی سی“ کاشانی بازیں
 بھرانٹ و شہر بھر شیریں شاہگانی پے داریت۔ پدا ہم اے پلے بیت کت شری و سرار و
 بند دیک بونک آنت و اشاں چہ ہر یکے بیت کنت یکجا میں کردے پیش دارنت۔
 پیشکا بھی ایک و چاے ردہ و قی اڑی اگدھ و پورا لنگ و شرانت (پرچا کہ ازم و
 اے قراں و گزیاتے و دل ساجی و دل و الوکھے رنگ و دل ساجی دیک لوبیت کہ
 من کشیک آت گڑا زہر انت کہ جی ایک و بدل و قی لوٹ و مرادوں شتر تر پورا
 لنگ و منت و ایک و چہ جوانتریں قہر بوت۔
 ھے بوت ہرچی کہ من و جی و جلی شعر و بات و گوگی آت۔

زات
گپت و درنیکب
زبیری پیکاری
اندری پیکاری
نیشناک
یات گیری
بت کشی
شب و بید
دو کی
رہمند زانت
بن رہمند
پد گیری
پد گیری
گیگان
جھا گیری
یکتا
دریاب
کرد و کار
دگری
مردم گری
وس دار

قسم
القاء، گپے کہ تر اولء جا گاہ بکت
لیک
لیک
تحریر
یادداشت
عسکاری
کلیپو
قوت ایجاد
قانون دان
گرامر
تقلیدی
نقل
نقل
نقل
منفرد
بحر
اعمال و افعال
فرق
اخلاقیات
خودختار

دل ساچی
گمزدی
ابرم
از باب
وہد کی
جاہ کی
کار کی
رد
شوہاز و درگجک
ویل
کر و ساچی
جنگی لچ
زبان زانتی
تواری زانت
در انسانی
سرکشی
راسند گری
بڑ و بین
در شان رنگ
سیاہک
نزار

کامیڈی
ٹریجڈی
فطرت
عصر
وحدت زمان
وحدت مکالم
وحدت عمل
جملہ
در یافت
حادثہ
سیرت نگاری
رزمیہ لچ
علم السانیات
صوتیاتی علم
فوق الفطرت
اتفاقی
منطق
آپریشن
طرز بیان
مسوودہ
تخصیص

پاک ناز تک	بچن
زہر گر	راگ
گوشتی	نیانیہ
جنگی	اپیک EPIC
وت ساج	طبع زاد
نند غ پادا	اطوار
گجت نیسی	حزنیہ نگاری
پامود	ہیرو
یکشلی	وحدت عمل
سجک غ مایکشیلیں	سادہ و پیچیدہ
واکشی	رومانی
گواچن نیسی	حقیقت نگاری
جنز	تحریک
چیدگی	علامتی
سویکار	استاد
اسلین	اصلی
مزن ساج	شاہکار